

30к-1

10007

3-ці год выдання.

Пролетары усіх краёў, злучайцеся!

M10 1928

XVIII
7433 (IX)

Ба 05-119
9165

БЕЛАРУСКАЯ ВЭТЭРЫНАРЫЯ

ШТОМЕСЯЧНАЯ ЧАСОПІСЬ

навуковай, практычнай і пра-
фэсыянальнай вэтэрынарыі.

№ 10

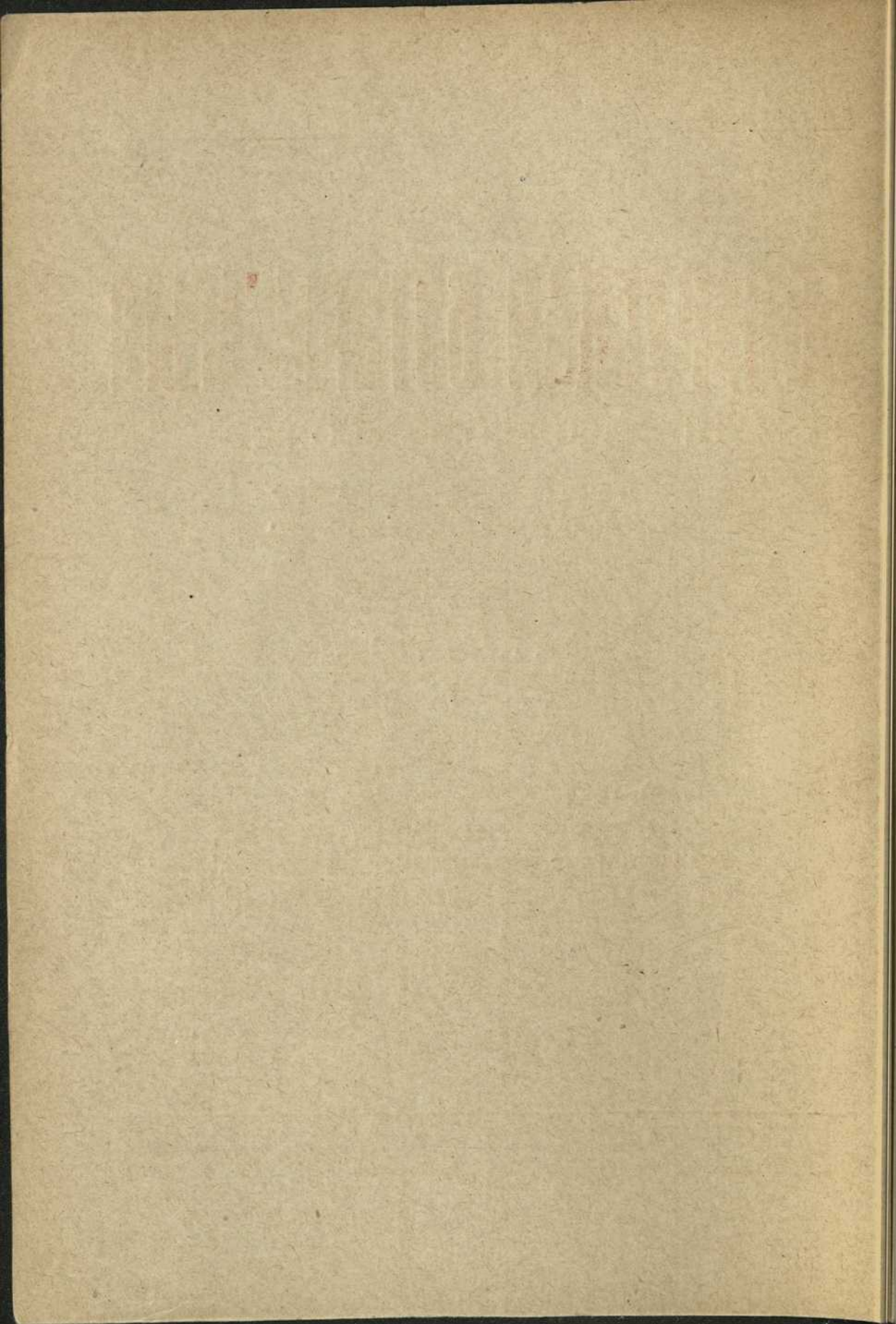
КАСТРЫЧНІК.

1928.

ПЕРШЫ ВЫПУСК ВЭТЭРЫНАРНЫХ ДАКТАРОЎ
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ВЭТЭРЫНАРНАГА
ІНСТЫТУТУ ІМЯ КАСТРЫЧНІКАВАЙ РЭВАЛЮЦЫІ.

ВІЦЕБСК,
Друкарня „Камінтэри“.

30к-1
70007

Ба 05
9165

— БЕЛАРУСКАЯ —

ВЭТЭРЫНАРЫЯ

№ 10

КАСТРЫЧНІК.

72001

Прысьвячаецца

першаму выпуску вэтэрынарных дактароў Беларускага Дзяржаўнага Вэтэрынарнага Інстытуту імя Кастрычнікавай Рэвалюцыя.

XVIII

7433

(IX)

Дзяржаўная
бібліятэка
БССР
Імя В. І. Леніна

Віцебск, Вэтінстытуту.

Вітаю студэнцтва ніраўнікоў і працаўнікоў беларускага дзяржаўнага вэтэрынарнага інстытуту імя кастрычніавай рэвалюцыі першым выпускам маладыя вэтэрынарныя ўрачы набыўшы ў інстытуце вэтэрынарныя веда павінны пайсьці ў беларускую вёску шыронай вэтэрынарнай дапамогай дзеля ўзмацненьня сацыялістычнага будаўніцтва 265.

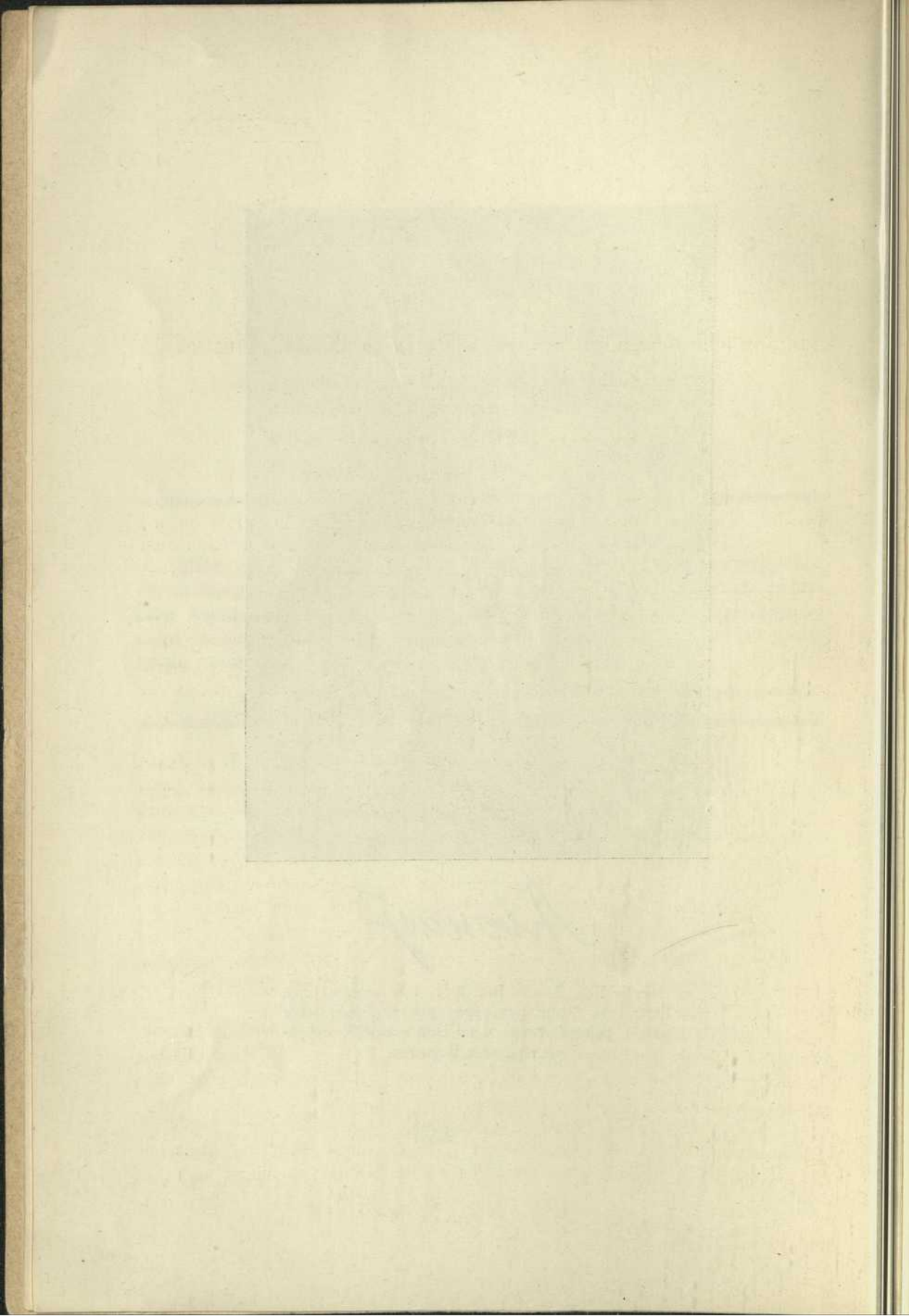
Старшыня ЦВК БССР Чарвякоў.

Алонаў

Рэктар Бел. Дзярж. Вэт. Інст., правадзейны член
Інстытуту Белар. культуры, рэктар нядзельнага
рабоч. універсітэту, член ЦВК'а БССР, сябра-
заснавальнік Варнітсо.

„...асабліва узмацніўшайся посьле Кастрычнікавай Рэвалюцыі“.

К 25-ці гадовай грамадзка-службовай дзейнасьці сябра саюзу Мэдсанпрацы А. П. АЛОНАВА.

Па матар'ялах Рэсбюроўэтсэкцыі Б. С. С. Р.

Рэктар Беларускага дзяржаўнага вэтэрынарнага інстытуту праф. А л о н а ў — беларус, нарадзіўся ў г. Віцебску ў 1875 г. Бацька яго быў запрыгонным селянінам пана Тарбеева, Гарадоцкага павету, Віцебскай губэрні. Па аслабаненьні сялян — бацька Алонава паступіў вучнем да каморніка, дзе навучыўся рысаваць пляны. У Віцебску ён паступіў рысавальнікам у гарадзкую управу. У 1872 г. быў прыпісаны к Віцебскім мяшчанам.

Па сканчэньні духоўнай сэмінарыі т. А л о н а ў паступіў у Варшаўскі вэтэрынарны інстытут, які і скончыў «cum eximia laude» у 1903 г.

Па сканчэньні інстытуту т. А л о н а ў паступіў на службу павятовым вэтэрынарным доктарам у Гарадоцкі павет Віцебскай губэрні. Аб працы яго ў сувязі з пераходам на службу ў г. Віцебск у губэрскае земства ў справаздачы Гарадоцкай земскай управы гаворыцца:

„дзякуючы яго выключнай энэргіі пры разьніцы адчынены бядлячы двор і конскі рынак. Апошнія заслугоўваюць асаблівай увагі, затым што посьле Віцебскў Гарадок зьяўляецца першым горадам у Віцебскай губэрні, зрабіўшым гэтка карысныя ў вэтэрынарных адносінах установы. Алонавым таксама прыняты меры па пабудове мясных яткаў і камэры для захаваньня мяса, як для мясцовага ўжываньня, гэтак і для экспарту. Усё гэта сумесна ўзятае ставіць горад у выгадныя вэтэрынарна-санітарныя ўмовы“.

У 1911 г. на першым губэрскім земскім зьездзе вэтэр. доктароў т. А л о н а ў быў абраны старшэйшым губэрскім вэтэрынарным доктарам пры Віцебскай губэрскай земскай управе.

У 1912 г. т. А л о н а в ы м, як старшэйшым губэрскім вэтдоктарам, згодна пастановы губэрскага земскага сходу была праведзена губэрская вэтэрынарная арганізацыя з сеткай вэтдоктарскіх вучасткаў, якая прыблізіла вэтдапамогу да сялянства.

У тым-жа 1912 г. была арганізавана т. А л о н а в ы м у сувязі з ўстановай губэрскай вэтэрынарнай арганізацыі ў залі Віцебскай гарадзкой думы першая ў паўночна-заходнім краі губэрская вэтэрынарная выстаўка

У 1913 г. была адчынена ў спецыяльна пабудованых памяшканьнях першая ў паўночна-заходнім краі вэтэрынарна-бактэрыялёгічная лябараторыя для вырабу лячэбных і забяспечваючых сыроватак. З пераходам Віцебскай губэрні ў склад БССР гэтая лябараторыя ператворана ў Беларускі дзяржаўны вэтэрынарна-бактэрыялёгічны інстытут.

У 1913 г. былі арганізаваны першыя ў паўночна-заходнім краі паўторныя курсы для павятовых земскіх фэльдшароў.

У 1914 г. т. Алонавым было арганізавана першае ў паўночна-заходнім краі дасьледаваньне жывёлаводства ў Віцебскай губэрні, якое вытворана пяцьма экспэдыцыйнымі атрадамі, у якіх дзейны ўдзел пад кіраўніцтвам праф. Е. Ф. Ліскуна прымалі роўна з аграномамі-зоотэхнікамі і вэтэрынарныя дактары Віу. губ.

У гэтым-жа 1914 г. з прычыны павялічэньня забою для экспарту мяса па лініі Ленінграда-Жлобінскай чыг. і крайняга недахопу вэтэрынарных дактароў т. Алонавым былі арганізаваны і праведзены першыя ў паўночна-заходнім краі курсы для вэтэрынарных фэльдшароў па мясаведаньні і боенскай справе.

У 1915 г. т. Алонаў быў на чале земскай арганізацыі, якая ўзяла на ўтрыманьне ў розных паветах, 20.000 галоў завадкаго буйнага быдла, эвакуіраванага з прычыны ваенных падзей з заходніх губэрняў.

У 1916 г. т. Алонавым была арганізавана пры вэтэрынарным адзеле губэрская перасоўная вэтэрынарная выстаўка, прымаўшая ўдзел ва многіх павятовых сельска гаспадарчых выстаўках. У тым-жа 1916 г. з прычыны пачаўшагася вялікага забою сьвіней (падход фронту) т. Алонавым пры губэрскай земскай управе быў арганізаваны на коопэрацыйных пачатках агульнагубэрскі продаж сьвінога сала і мяса. Галоўным купцом зьяўлялася Дзьвінскае акруговае інтэнданцтва.

У 1917 г. т. Алонавым быў адчынены ў спецыяльна пабудованым памяшканьні васьпены цялятнік, вырабленым дэтрытам забяспечваліся ня толькі Віцебская губэрня, але і сумежныя.

У 1918 г. з прычыны амаль немагчымасьці праезду па чыгунках пакусаным шалёнымі сабакамі і іншымі жывёламі было адчынена пры вэтэрынарна-бактэрыялёгічнай лябараторыі Пастэраўскае аддзяленьне для прышчэпкі людзям пакусаным шалёнымі жывёламі. Прышчэпкі вытвараліся лябарантам вэтлябараторыі доктарам-мэдыкам.

У 1918 г. т. Алонавым быў адчынены вэтэрынарна-зоолёгічны музэй. Гэтая культурна-асьветная ўстанова зьяўляецца, як вызначаецца ў выданым у 1921 г. пасьведчаньні Вэтупр'ы Наркамзему:

«адзінай, як па ліку, так і па характару экспанатаў, установай у Савецкай Рэспубліцы, маючай значэньне ня толькі губэрскае, але і дзяржаўнае».

У 1923 г. гэты музей на Усесаюзнай сельска-гаспадарчай выстаўцы быў нагараджан ганаровым дыплёмам II ступені «за шырокае разьвіцьцё вэтэрынарна-асьветнай працы за пэрыяд Савецкага будаўніцтва».

На адбыўшайся I усебеларускай навукова-практычнай нарадзе пры Бел. дзярж. вэт. інст. у 1928 г. было па выпадку дзесяцігадовага існаваньня Вэтзооомузэю заўважана ў рэзалюцыі:

«што Беларускі вэтэрынарна-зоолёгічны музей па характару і колькасьці экспанатаў, зьяўляецца выдатнейшай у саюзе вэтэрынарна-асьветнай установай, маючай для Беларусі рэспубліканскае значэньне».

У 1919 г. т. Алонавым пры вэтзоолёгічным музеі было арганізавана аддзяленьне па барацьбе з тубэркулёзам жывёлаў і чалавека. Гэтае аддзяленьне і ў цяперашні час узмоцнена наведваецца рабоча-сялянскім асяродзішчам.

У 1919 г. т. Алонавым было паднята пытаньне аб адчыненні ў Віцебску беларускага вэтэрынарнага інстытуту. Па яго дакладзе Віцебскім Губв'яканкомам была прызнана неабходнасьць адчынення ў Віцебску вэтэрынарнага інстытуту. Хадаўніцтва аб адчыненні ў Віцебску беларускага вэтэрынарнага інстытуту, супаўшае ў 1919 г. з часам цяжкага эканамічнага разбурэньня, хэўна не магло быць здаволена.

У 1920 г. у Віцебску т. Алонавым быў адчынен першы у савецкай рэспубліцы «Дом вэтэрынарнай асьветы імя праф. І. М. Садоўскага».

У 1922 і 1923 г.г. т. Алонаў, як намесьнік старшыні губэр. выставачнага камітэту загадваў мастацкай падрыхтоўкай экспанатаў для ўсесаюзнай сельска-гаспадарчай выстаўкі. Падбор экспанатаў па вэтэрынарнай частцы быў па водзыве губвысткому «прыгожым па паўнаце і мастацкай вытрыманасьці». Аб гэтым гаворыць таксама і тая акалічнасьць, што ў вэтэрынарным павільёне Вэтэрынарны адзел Віцебскай губэрні быў адзіным сярод губэрняў, удзельнічаўшых па вэтэрынары ў выстаўцы, тым што атрымаў тры нагароды-ганаровы дыплём і два дыплёмы ўдзячнасьці.

Аб працы т. Алонава ў Віцебскай губэрні пасьле Кастрычнікавае рэвалюцыі дае ў 1921 г. водзёў упаўнаважанага па барацьбе з чумой рагатай жывёлы пры Наркамземе М. В. Вінаградаў:

«...з пачуцьцем асаблівага гонару і поўнага здавальненьня неабходна адзначыць, што савецкая вэтэрынарыя ў Віцебскай губэрні ў цяперашні час знаходзіцца на цвёрдай глебе: правільна разьвіваючыся, аўтарытэтна маючы ўплыў ня толькі словамі, але і справамі на мясцовыя савецкія ўстановы і на шырокія пралетарскія пласты, хутка выконваючы сярод іх многія запытанні рабоча-сялянскага ўраду робіцца ўзорнай у савецкай рэспубліцы».

Арганізацыя прыгожага музею, належная пастаноўка рабочай справы, мэтады вырашэньня знаходзячыхся перад усімі вэтпрацаўні-

камі проблем новага будаўніцтва яскрава гаворыць аб тым, што адказныя загадчыкі Віцебскай вэтэрынарыі, могуць быць ахарактыраваны ня толькі як чэсныя савецкія працаўнікі, добрыя арганізатары, вопытныя адміністратары, але і любячымі сваю справу таварышамі, выяўляючымі ўсю сваю ініцыятыву і энэргію ў справе будаўніцтва новых формаў вэтэрынарнага жыцця—гэта цэнныя незаменныя будаўнікі, каменшчыкі агульнай нашай справы.

На чырвоную дошку тых, хто падняў аўтарытэт вэтэрынарыі; хто сваім тактам і ўменьнем аб'яднае ўсіх вэтпрацаўнікоў і супрацаўнікоў на шляху заваёваў у галіне савецкага вэтэрынарнага будаўніцтва...».

У 1924 г. т. Алонаў у сувязі з узбуйненнем Беларусі, далучэннем да яе Віцебскай губэрні быў прызначаны начальнікам вэтэрынарнага кіраўніцтва БССР.

За кароткі час прабывання т. Алонава на пасадзе Начвэтупра ім быў праведзены праз законадаўчыя ўстановы «вэтэрынарны статут БССР», паклаўшы пачатак адзінай правільнай арганізацыі ў Беларусі. З прычыны значнага разьвіцця ў БССР чумы сьвіней, наносчай сялянству вялікі эканамічны ўшчэрбак, т. Алонавым пры дзяржаўным вэтэрынарна-бактэрыялагічным інстытуце ў г. Віцебску было адчынена процічумнае аддзяленьне для вырабу забяспечваюча-лячэбнай сыроваткі.

У 1924 г. споўнілася 20-цігодзьдзе службова-грамадзкай дзейнасьці т. Алонава, цэнтральнае праўленьне саюзу мэдсанпрацы БССР адзначыла вялікую плодотворную працу яго і выдала яму ганаровы дыплём на годнасьць героя працы наступнага зместу:

«Цэнтральнае праўленьне саюзу працаўнікоў мэдыка-санітарнай, аптэчнай і вэтэрынарнай справы БССР сябра саюзу вэтэрынарнага дактара т. Алонава Аўгена Піліпавіча ўзнагароджае ганаровай назвай «героя працы», як утворца цэлага шэрагу вэтэрынарных устаноў, маючых дзяржаўнае значэньне для БССР, а таксама за каштоўныя заслугі яго ва ўсіх галінах вэтэрынарнае справы, зьяўляючайся вынікам яго нястомнай ініцыятарскай і творчай працы ў працягу 20 гадоў, а сабліва ўзмацніўшаяся пасьля Кастрычнікавае рэвалюцыі».

У 1924 г. быў скліканы Наркамземам БССР I-ы ўсебеларускі зьезд вэтэрынарных дактараў і фэльдшароў, на каторым т. Алонавым было пастаўлена пытаньне аб адчыненні ў г. Віцебску Беларускага інстытуту. Па дакладзе яго зьездам аднагалосна была прынята і зацьверджана Наркамземам наступная рэзалюцыя:

1. Патрэба Беларусі ў высокакваліфікаваным вэтпэрсанале здаволена толькі ў разьмеры 15%, што бяссумненна цяжка адбіваецца на аснове беларускай сельскай гаспадаркі-жывёлаводзтве, нясуčым вялікія

страты. Ня толькі давядзеньне да нормы, але і больш менш значнае папаўненьне кадру высокакваліфікаваных вэтпрацаўнікоў з іншых часьцей саюзу немагчыма з прычыны недахопу вэтэрынарных дактароў і там. Апроч таго, прымаючы пад увагу асаблівасьці разьвіцьця мясцовага жывёлаводства і быт беларусаў, патрабуючых для працы ў вёсцы мясцовых беларусаў вэтдактароў, як ведаючых гэты быт і умовы разьвіцьця жывёлаводства, зьезд лічыць няўхільным і неадкладна неабходным заснаваньне беларускае вышэйшае вэтэрынарнае ўстановы.

2. Выходзячы з таго, што ў г. Віцебску маецца будынак сельска-гаспадарчага тэхнікуму з хімічнай лябараторыяй, а таксама вэтэрынарна-бактэрыялёгічны інстытут і вэтэрынарна-зоолягічны музэй, жывую сілу і абсталяваньне якіх можна было-б скарыстаць вэтэрынарнаму інстытуту, зьезд знаходзіць неабходным адчыніць гэтакі ў г. Віцебску».

Пытаньне аб адчыненні вэтэрынарнага інстытуту было разгледжана ў вышэйшых урадавых органах БССР і месцам для інстытуту быў вызначан г. Віцебск, у каторым вэтэрынарны інстытут і быў адчынен 8 лістапада 1924 году.

Адчыненне вэтінстытуту супала з Кастрычнікавымі сьвятамі; дзеля таго па пастанове Прэзыдыуму ЦВК БССР ад 14 лістапада 1924 г. ён названы «Беларускім дзяржаўным вэтэрынарным інстытутам імя Кастрычнікавае рэвалюцыі». Першым рэктарам адчыненага інстытуту быў назначаны Саўнаркомам БССР у 1925 г. т. Алонаў.

У 1925 г. т. Алонаў быў абраны старшынёю навукова-вэтэрынарнага гуртку пры рэсбюро вэтсэкцыі мэдсанпрацы БССР.

У 1925 г. т. Алонаў на VII зьезьдзе саветаў Беларускае рэспублікі быў абраны членам ЦВК БССР.

У 1925 г. у дзень першай гадавіны інстытуту на аб'яднаным урачэстым сходзе студэнцтва, прафэсуры і адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу т. Алонаву, як многа папрацаваўшаму для адчынення інстытуту была выказана «пралетарская падзяка».

У 1925 і 1926 г.г. стараньнямі т. Алонава былі праведзены пры інстытуце першыя паўторныя курсы для вэтэрынарных фэльдшароў. Гэтыя курсы мелі мэтай ня толькі павысіць кваліфікацыю вэтфэльдшароў, але і даць магчымасьць найбольш здольным паступіць у вэтінстытут. На курсах у 1925 г. было 19 курсантаў, а на курсах у 1926 г.—16 курсантаў. З скончыўшых першыя курсы 6 вэтфэльдшароў паступіла ў вэтінстытут, а з скончыўшых у 1926 г. 7 вэтфэльдшароў паступіла ў вэтінстытут.

У 1926 г. пры Беларускім вэтінстытуце быў адчынены вячэрні рабфак, прыймовая норма была ўстаноўлена ў 60 чал.

У 1926 г. пры інстытуце т. Алоновым быў адчынены орніталёгічны музэй, у якім у цяперашні час маецца больш 2000 чучал, птушак Беларусі і дробных млекадных Віцебшчыны 30 відаў.

У 1926 г. на вучоным савеце інстытуту Беларускай культуры т. Алонаў быў абраны правадзейным сябрам інбелкульту.

У 1926 г. т. Алонавым пры вэцінстытуце з дазволу Наркомасветы былі арганізаваны фармацэўтычныя курсы, на каторыя паступіла 70 фармацэўтаў, працуючых у аптэках г. Віцебску. Курсы мелі сваёй мэтай асьвяжыць і паглыбіць спецыяльныя веды і тым павысіць кваліфікацыю знаходзячыхся на службе фармацэўтаў.

У 1927 г. пры Беларускім вэтэрынарным інстытуце быў адчынен нядзельны рабочы ўнівэрсытэт, рэктарам якога і быў абраны т. Алонаў.

У рабочым ўнівэрсытэце было ў першы год яго існаваньня 535 студэнтаў.

У 1927 г. на VIII усебеларускім зьездзе саветаў т. Алонаў у другі раз абраны членам ЦВК БССР.

У 1927 г. цэнтральнай ініцыятыўнай камісіяй Маскоўскай групы ОРНІТСО т. Алонаў зацьверджан старшынёй часовага бюро ОРНІТСО для г. Віцебску.

У 1928 г. т. Алонаў прыняў удзел ва ўсесаюзнай канфэрэнцыі ВАРНІТСО, як сябра заснавальца, а ў цяперашні час зьяўляецца старшынёй часовага бюро Віцебскага аддзяленьня ВАРНІТСО.

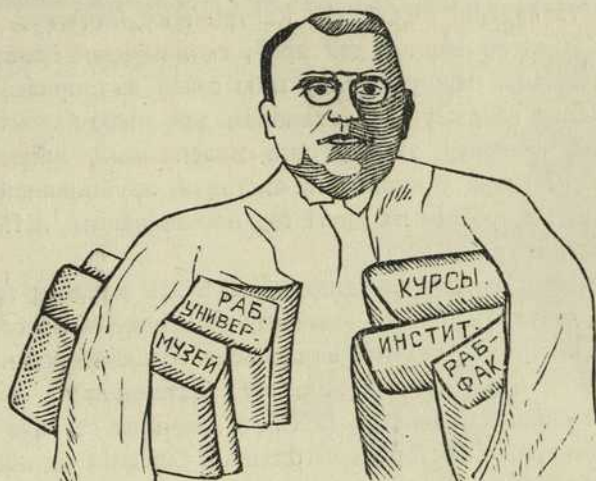
У 1928 г. адчыняецца філіял нядзельнага рабочага ўнівэрсытэту ў рабочым прыгарадзе Віцебску «Маркаўшчына», а таксама сялянскае аддзяленьне нядзельнага рабочага ўнівэрсытэту ў г. Віцебску.

Вось у кароткіх рысах, што можна адзначыць у 25 гадовай грамадзка-службовай дзейнасьці т. Алонава. Усё гэта дае права сказаць, што ня толькі Віцебская вэтэрынарыя ў да-Кастрычнікавы час, але і беларуская вэтэрынарыя ў пасьле-Кастрычнікавы час сваім цяперашнім разьвіцьцём абавязаны выключна энэргічнай працы т. Алонава, увенчанай утварэньнем у Беларусі Пастэраўскай амбуляторыі, васьпенага пляятніка, вэткаінстытуту, вэтзоомузею, вышэйшага дзяржаўнага расадніку вэтэрынарных ведаў—вэцінстытуту і іншых вэтустаноў.

Працяжная прадукцыйная праца т. Алонава на шляху грамадзкай вэтэрынарыі дала яму магчымасьць мець аб'ектыўны, правэраны шматгадовым вопытам бесстаронны погляд на арганізацыю, утварэньне і правядзеньне нагэтулькі неабходны ў сацыялістычным будаўніцтве савецкай грамадзкай вэтэрынарыі. Гэта робіць яго ня толькі каштоўным спецыялістам па пытаньнях грамадзкай вэтэрынарыі ў БССР, але і ў Саюзе.

Аб каштоўных працах па грамадзкай вэтэрынарыі сьведчаць і яго друкаваньня працы, звыш 60, вышаўшыя, як асобнымі выданьнямі, так і зьмяшчаўшыяся ў спецыяльнай вэтэрынарнай прэсе. Да вэтэрынарна-ась-

ветнай працы т. Алонава належыць аднесці рэдагаваньне, ўтворанага ім, адзінага ў паўночна-заходнім краі, штомесячнага часопісу «Вэтэрынарная хроніка Віцебскай губэрні», выдаваўшагася ў працягу 5-х год. З 1925 г. т. Алонаў зьяўляецца адказным рэдактарам часопісу «Беларуская Вэтэрынарыя».

Шарж у студэнцкай сьценгазэце. «Рэктар перагружан».

З часу Кастрычнікавай Рэвалюцыі т. Алонаў працуе і на пэдагогічным шляху: з 1918 г. ён быў штатным выкладчыкам па зоолёгіі на політэхнічных курсах, з 1919 г. быў штатным выкладчыкам зоолёгіі і бактэрыолёгіі ў практычным с.-г. інстытуце, з 1925 г. зьяўляецца рэктарам у Бел. дзярж. вэтінстытуце.

Апроч арганізацыйна-адміністрацыйнай працы па вэтэрынарыі т. Алонаў працаваў і на грамадзка карысным фронце; так ён у розныя часы быў: старшынёй Віцебскага т-ва па барацьбе з тубэркулёзам, старшынёй губэрскай зоотэхнічнай камісіі, старшынёй губэрскага статыстычнага савету, старшынёй губэрскай коопэрацыйнай камісіі, старшынёй горпрадкому, сябрам губпрадкому, старшынёй т-ва вэтэрынарных дактароў Віцебскай губ. і інш.

Па прафсаюзнай лініі т. Алонаў працаваў з часу ўзьнікненьня ў г. Віцебску саюзу мэдсанпрацы ў якасьці старшыні бюро вэтсэкцыі ў працягу 4-х гадоў да назначэньня начальнікам вэтэрынарнага кіраўніцтва.

Вось тое, што гаворыць аб вялікай працы праф. Алонава, каторы і зараз сваім асабістым прыкладам нязьменна прызвае асабіста кожнага да працы. Творчая праца—гэта кіруючы прынцып у яго ўласнай працы, у яго ўласным жыцьці.

Адказны сэкратар РБ Вэтсэкцыі БССР **Богаяўленскі.**

Праф. Я. П. Алонаў.

Да першага выпуску Белвэтынстытуту.

У жыцці маладога Белвэтынстытуту бягучы (1928—29) акадэмічны год зьяўляецца гістарычным. Гістарычным гэты год зьяўляецца і для адраджаючайся гаспадаркі БССР. У Кастрычніку Інстытут выпускае для БССР першых 80 вэтэрынарных дактароў, скончыўшых Белвэтынстытут, выпускае, так сказаць, першую прадукцыю сваёй вытворчасці. Гэты першы выпуск зьяўляецца дзяржаўным экзаменам для ўсяго калектыву Інстытуту. Беларускі ўрад падлічыў эканамічныя прадпасылкі, паказаўшыя на неабходнасць адчынення ў культурна-адсталай, зруйнаванай войнамі фронтавай Савецкай Рэспубліцы на другі год пасля вайны з Польшчай, Беларускага Вэтынстытуту.

Статыстычныя данныя па вэтэрынарыі БССР яскрава гавораць, што ў вэтэрынарных дактарох крайні недахват—пры наяўным ліку вэтэрынарных дактароў вэтэрынарная дапамога аказваецца толькі 15 проц. хворых жывёлаў, астатнія 85 проц. хворых жывёлаў застаюцца па большай частцы бяз усякага лячэння. Сялянства БССР з прычыны гэткага вялікага недахвату ў вэтэрынарных дактарох, штогодна ў сярэднім ад пошасных і няпошасных хваробаў жывёлы нясе страту да 10.000.000 руб.

Крайні недахоп у вэтэрынарных дактарох чульліва адбіваецца і на ахове здароўя насельніцтва. Хваробы агульныя чалавеку і жывёлам (туберкулёз, шалёнства, сібірская балячка, сап, хваробы рабакоў, скурныя хваробы і інш.) не змяняюцца, а некаторыя нават павышаюцца, як шалёнства, хваробы рабакоў. Мясныя атручваньні, прадстаўляючыя цэлы ланцуг захворваньняў ад звычайнай дыспэсіі да сур'ёзных захворваньняў небяспечных для жыцця, таксама маюць вялікае распаўсюджваньне. За апошняй акалічнасьцю таксама прыходзіцца пакуль згадзіцца—статыстычныя данныя гавораць, што ад забітай для ужывання жывёлы толькі 20% з прычыны недахопу вэтэрынарных дактароў падлягае вэтсанітарнаму агляду.

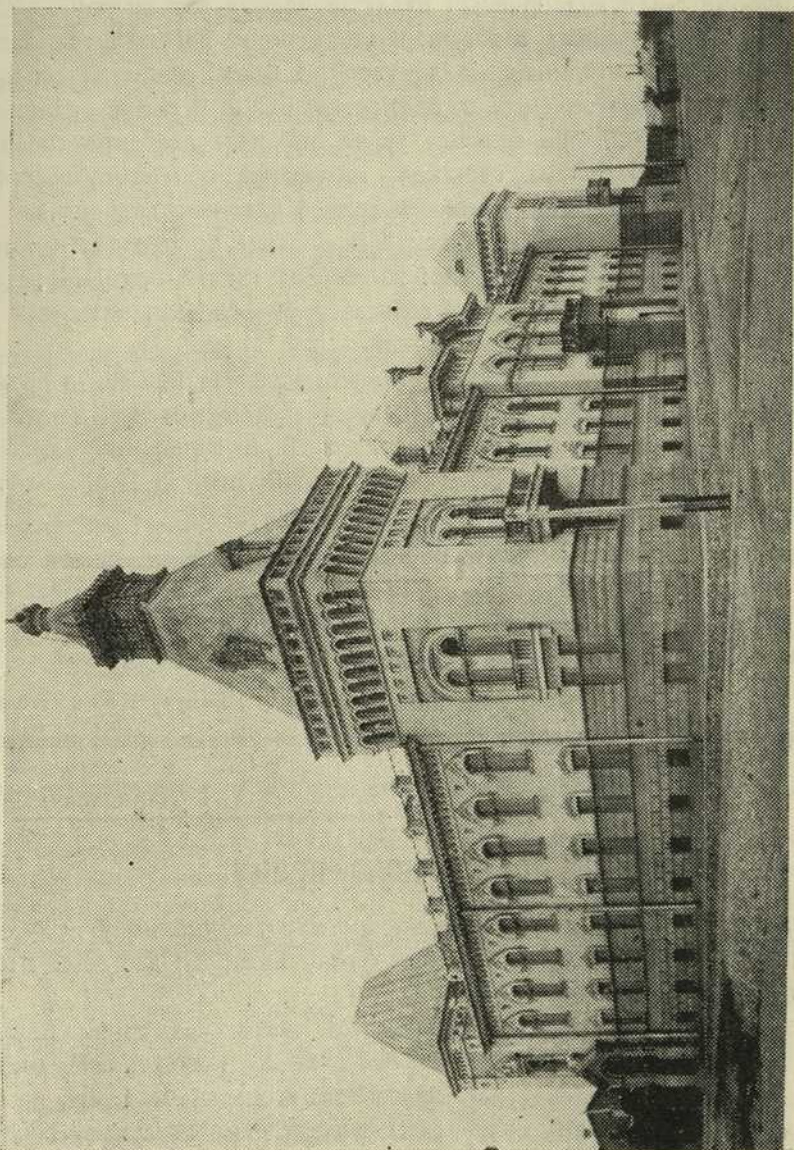
Недахоп вэтэрынарных дактароў мае ўплыў і на дзяржаўныя народныя рэсурсы. Капіталістычныя ўрады робяць усялякія перашкоды экспарту таннай нашай жывёлы і яе сыравіне. Забарона экспарту жывёлаводзтвеннай сыравіны шкодна адбіваецца на прогрэсыруючым разьвіцьці Беларускага жывёлаводзтва, затрымліваючы ў сялянскіх гаспадарках сустрыкаючыся там лішкі жывёлаводзтвеннай вытворчасці.

У Кастрычніку Інстытут выпускае 75 вэтэрынарных дактароў, колькасць, перавышаючая маючыся ў БССР наяўны лік вучастковых дактароў. Перад выпускаемымі вэтэрынарнымі дактарамі стаіць вялікая праца. Удзельная вага Савецкага вэтэрынарнага дактара па прафэсыянальных ведах вышэй чымсь вэтэрынарнага дактара дарэвалюцыйнага часу, затым што ў яго аба-

Віцебск Белвэцінстытут.

У дзень першага выпуску народны камісарыят асвеці вітае новых спецыялістых вэтурачоў увесь прафэсарскі склад з плённай цяжкай але ўдзячнай працай новыя вэтурачы павінны памятаць што ім у вёсцы прыдзецца быць прываднымі рабамі сувязі гораду вёскай будаўнікамі сацыялістычнай гаспадаркі ускладаемы падзеі партыі савецкай грамадзкасьці новыя вэтурачы апраўдаюць.

Намнаркамасьветы Ш а с т а к о ў.

Галоўны Судынак інстытуту.

вязкі апроч рэглямантаваных ветэрынарным статутам уваходзіць шэраг іншых аб'ектаў, з якіх звычайна многія нават не падлічваюцца.

Мяса, сала, малако, масла, сьмятана, сыры, рыба, кішкі, яйкі, птах, прамысловыя жывёлы, дзічына, кумыс, кяфір, казэін, скураны абутак і вырабы з скуры, валенкі, шэрсцяныя тканіны, валасяныя вырабы (матрасы, шчоткі, сеткі, сьмыкі) вырабы з рагоў, капытоў і касьцей, клей сталярны, фанэрны з козэіну і інш., усе гэта ў той ці іншы момант, у тэй ці іншай форме сваёй вытворчасці падлягае ўплыву вет. агляду.

У асобе выпушчаемых ветэрынарных дактароў насельніцтва павінна спаткаць Савецкіх ветэрынарных дактароў, добрых спецыялістых з ухілам у бок вёскі, добра знаёмых з заданьнямі БССР ў галіне эканамічнай і грамадзка-палітычнай, прыймаючых удзел на падставе дырэктываў XV парт'езьду ў рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, орыентуючыхся на сацыялістычным узбудзьненні жывёлаводства і якасным паляпшэнні яго, працаўнікоў па калектывізацыі сельскай гаспадаркі, коопэраваньню, рашучай індустрыялізацыі жывёлаводства і жывёлаводственай прадукцыі, сталых дзеячоў у аддзелах, сэкцыях РВК і сельсаветаў — словам, актыўных працаўнікоў у сацыялістычным будаўніцтве.

Пры Наркамземе ўжо ўтворана міжведамственая камісія з прадстаўніцтвам ад Наркамасьветы, Вэтінстытуту і мэдсанпрацы для цэнтралізаванага разьмеркаваньня першага выпуску Б. В. І. Належаць адзначыць, што ў наступным годзе выпуску ня будзе, затым што з 1929—30 г. пашыраецца праграма Вэтінстытуту і дадаецца V курс.

Віцебск, Вэтінстытут.

Бітаю інстытут першым выпускам жадаю выпускніком посьпеху працы падняцьню вытворчых сіл будаўніцтва сацыялізму беларускай вёскі.

Рэктар Камвузу Гельтман.

Асыстэнт А. І. Барадзёнак.

На практычную працу.

Беларускі дзяржаўны ветэрынарны інстытут, адчынены ў г. Віцебску 8-га лістапада 1924 г. актам савецкага ўраду Беларусі, дае свой 1-ы выпуск ветэрынарных дактароў.

Маладыя спецыялісты, у большасьці сваёй ураджэнцы Беларусі, прышоўшыя з яе глухіх куткоў, знаёмыя з бытам і культурай краю, гісторыяй мясцовага разьвіцьця жывёлаводства, яго асаблівасьцямі, прыдуць на дапамогу сваімі ведамі сялянству, дапамагаючы агульнаму посьпеху разьвіцьця сельскай гаспадаркі і жывёлаводству краю.

Неабходнасьць разьвіцьця вэтэрынарна-дакторскай дзейнасьці паляпшэньне вэтэрынарнай справы, усямернае падняцьце культурнасьці сялянскіх мае ускладае на скончыўшых вэтэрынарных працаўнікоў высокую і цяжкую задачу.

У краянаўчых адносінах наша Беларуская вэтэрынарыя і жывёлаводзтвеная прамысловасьць пакуль недастаткова вивучаны, што ня можа ня мець уплыў на далейшае паступовае разьвіцьцё жывёлаводстве найіндустрыі сельскай гаспадаркі.

Залогам паспяховага вырашэньня шэрагу мала вивучаных захворваньняў дамовых жывёлаў, уласьцівых нашаму краю, асаблівасьцяў і шляхоў разьвіцьця нашага жывёлаводзтва, зьвязіцца цесна кантакт у працы будучых практычных вэтпрацаўнікоў з вэтінстытутам.

Будзем мець надзею, што 1-ы выпуск вэтэрынарных дактароў інстытуту, толькі што кінуўшы сыцены ВНУ-ы будзе падтрымліваць цесную сувязь у сваёй практычна-вэтэрынарнай дзейнасьці з інстытутам і яго дасьледчымі працамі.

Беларускі вэтэрынарны інстытут, гэты адзіны гадавальнік вышэйшай вэтэрынарнай асьветы ў Беларусі, заўсёды прыйдзе на дапамогу маладым спецыялістам у іх абыдзённай практычнай дзейнасьці.

Наш інстытут арганізацыйна сфармаваўшыся, ідзе па шляху далейшага разьвіцьця.

Як моманты арганізацыі, так і далейшае разьвіцьцё нашае ВНУ-ы будзе заўсёды зьвязана з імем першага рэктара А. П. Алонова, катораму ў гэтым годзе споўнілася 25 год грамадзка-вэтэрынарнай і пэдагогічнай дзейнасьці.

Шмат працы і творчай энэргіі пакладзена ім на гэтую справу і лепшым здавальненьнем у гэтай вытворчай працы будзе гэты першы выпуск вэтэрынарных дактароў.

Пажадаем-жа першаму выпуску дактароў нашага інстытуту посьпеху ў іх практычнай дзейнасьці

Віцебск, Вэтінстытут.

Горача вітаем інстытут першым выпускам родных нам працаўнікоў шчыра жадаем ім поплеч выхаванцамі акадэміі працаваць над пабудовай сацыялістычнай сельскай гаспадаркі.

Горкі Акадэмія.

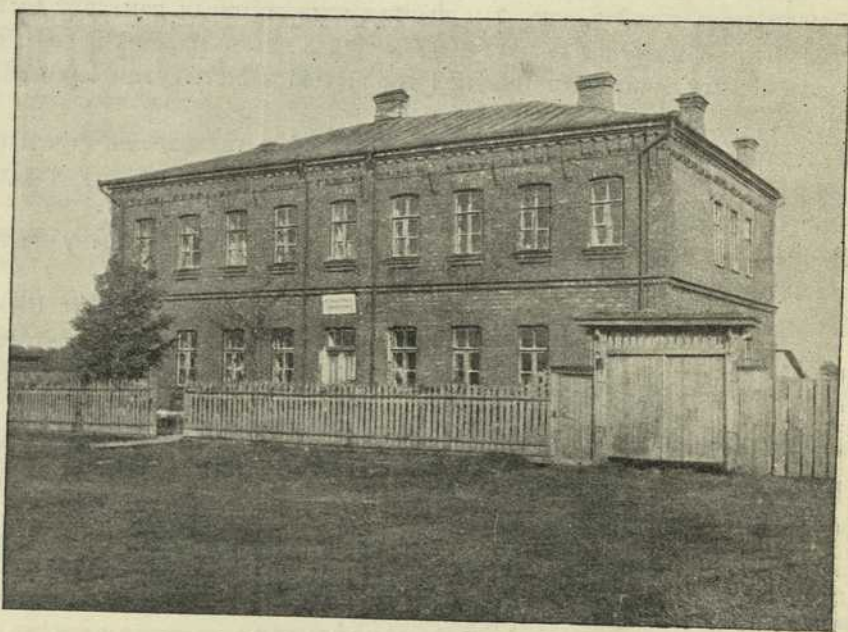
Прафэс. С. М. Вышэлескі.

Маладым таварышом 1-га выпуску Бел. Вет. Інстытуту.

Такім чынам, ня глядзячы на ўсе церні і пачынаючай арганізуючайся школы, ня ўзіраючы на мізэрнасьць адпушчаўшыхся сродкаў, каторых ня так многа ў маладой Беларускай рэспублікі, усё ж першы этак пройдзе-

ны, і Беларускі вэтэрынарны інстытут урачыстэ сваю перамогу. Пажны кадр маладых вэтдактароў выходзіць у практычнае жыццё, каб пачаць сваю нялёгкую працу па паляпшэнні жывёлаводства, па аздаруленьню яго ад згубных пошасных і няпошасных хваробаў, па падняцці вэтэрынарнае асветы і санітарыі і наогул звязанаму з усім гэтым культурнаму ўздыму насельніцтва і яго матар'яльнага дабрабыту.

Як стары працаўнік і ўраджэнец Беларусі, каторага жыццё кідала па ўсяму Саюзу і урэшце прыпыніла к родным берагам дзеля таго, каб улажыць сваю скромную лепту ў арганізацыю першай вышэйшай вэтэрынарнай школы маёй радзімы, у гэтых радках я хачу сказаць сваё цёплае прывітаньне і на падарожнае слова маладым таварышам.

Будынак фізіялёгічнай і фармакалёгічнай лябараторыі.

Дарагія маладыя таварышы, мы старыя імкнуліся даць вам тыя веды, якімі абагаціла нас жыццё і наша навука. Можа мы далі мала, але гэта значыць, што і самі няшмат атрымалі. Ня ў бліскучых абставінах і ня з роскашшу пабудаваных школах праходзіла і наша маладосьць. У прыватнасьці ваш пакорлівы слуга наведваў школу, каторая была нагэтулькі ўбога, што яе наогул трудна было прызнаць за вышэйшую.

Дзяржаўны экзамен, толькі што вамі вытрыманы, паказаў, што вы ўзброены спецыяльнымі ведамі нагэтулькі, каб смела і ўпэўнена весьці і разьвіваць сваю культурную справу на карысьць краіны.

Я-б хацеў на разьвітаньне прасіць вас, посьле таго, як вы пагрузіцеся ў сваю штодзённую практычную працу, не забывайце сваёй alma mater і ня траціце сувязі з ёю. У прыватнасьці не парывайце сувязі з катэдрай эпизоотолёгіі і цесна звязаным з ёю вэтбакінстытутам. Не забывайце прысылаць матар'ялы на дасьледваньне для ўдакладненьня дыягностыкі пошасных хваробаў. Імкнецца вывучаць свой вучастак у адносінах інфэкцыі так, каб на карце ў вас былі дакладна адзначаны пункты, дзе тая альбо іншая пошасць трывала, ці хоць бы часова зьвіла сваё гнездо. Няхай кожная вэтлячэбніца ўздобицца такою географічнай картаю вучастку, і поруч з ёю няхай ляжыць кніга, дзе павінны быць дадзены тлумачэньні да гэтых карты, г. з. адзначаны ўсе сяленьні, у каторых вам прыйшлося праводзіць тую ці іншую барацьбу з тою ці іншаю пошасцю.

Калі да гэтага вам удалася дадаць яшчэ вынікі ваших назіраньняў па тых ці іншых прышчэпках і пазьнейшыя назіраньні над прышчэпленымі стадамі, то тым болей каштоўны матар'ял вы назапасіце. Яго можна будзе публікаваць ці паведамляць інстытуту, а апошні зможа яго скарыстаць, не забыўшы слова падзякі тым, хто гэты матар'ял даў.

Вывучайце ўсебакова ўмовы, ход і разьвіцьцё абяздольваючых Беларусь хваробаў сьвіней, піроплазмозу буйнай рагатай жывёлы, шалёнства, інфэкцыйнага абарту, сібірскай балячкі, тубэркулёзу і інш. і трымайце раду з намі, як іх сумесна зьнішчаць. Мы пастараемся прыйсьці к вам на дапамогу радаю, а дзе магчыма, і асаб стым удзелам спецыялістых, працуючых пры катэдрах і ў бакінстытуце. Памытайце, што толькі ў такой цеснай сувязі і сумеснай працы, накіраванай да адной агульнай мэты, залог посьпеху, залог падняцьця добрабыту нашай беднай краіны, каторую неабходна вывесці на культурны шлях.

Віцебск, Вэтінстытут.

Праўленьне беларускага ўнівэрсытэту шчыра вітае першы выпуск вэтінстытуту жадае каб выпускнікі былі добрымі саведкімі дзеячамі і спецыялістамі.

Рэктар Пічэта.

Праф. А. Шлітар.

На парозе новай вучобы.

(Маім першым дарагім вучням і таварышом Бел. Вэт. Інстытуту).

Чатыры гады таму назад аўдыторыі і калідоры нашага інстытуту ў першы раз напоўніліся вучнёўскай моладзю бодра і з надзеяй пачынаўшай цяжкі шлях вучобы. Нарадзіўся новы вэтэрынарны інстытут, была пачата справа вялікай культурнай каштоўнасьці. Шмат цяжкіх перашко даў прадугледжалася ў пачатку наступнага шляху; сканчэньне курсу і

першы выпуск новых ветэрынарных працаўнікоў здаваліся гэтакімі далёкімі, што аб гэтым і ня думалі. Пачыналі больш чым скромна: ня было ні абсталёваных лябараторыяў, ні дастатковых навучальных падсобкаў, усё прыходзілася ўтвараць нанова. З вялікай цяжкасцю ўдалося сабраць некалькі мікраскопаў, скальпелей, пінцэтаў, што і лягло ў аснову навучальнага інвэнтару інстытуту.

Ня глядзячы на беднасьць абсталяваньня, ня глядзячы на іншыя цяжкасьці, сустракаўшыся на кожным кроку, праца ўсё-ж такі пачалася і шла напружаным тэмпам. Студэнцтва першага прыёму падлічвала ўсе цяжкасьці і ў адказ узмацніла да максімуму сваю акадэмічную працу, без нараканьня, міручыся з вельмі цяжкім, часам, матар'яльным становішчам. У гэтым заключаўся заклад посьпеху: сумеснымі ўзмацненьнямі прафэсарска-выкладчыцкага пэрсаналу і студэнцтва ўжо на першым годзе былі пераможаны шматлікія цяжкасьці і ясныя намеціўся той шлях, па катораму трэба было ісьці і далей — гэта шлях далейшага цеснага, дружнага збліжэньня студэнцтва і прафэсуры.

Гады шлі... З кожным годам абсталяваньне лябараторыі паляпшалася, але старшэйшаму курсу ўсё-ж такі прыходзілася кожны раз з'явіцца пераходам на новы курс працаваць у нанова адчыняемых клініках і лябараторыях і тым самым спрабаваць на сябе ўсе недахопы, неразруйнае завязаньня з усякай новай працай. Можна сказаць (і гэта будзе зусім ня рытарычная фраза!), што старшэйшы курс інстытуту ў якасьці авангарду, пракладаў шляхі к нармальнаму навучальнаму жыцьцю для наступных таварышоў, прымаючы на сябе ўсе цяжкасьці гэтага шляху. Тым большы гонар тым таварышом, каторыя не апускалі рук, каторыя здалелі захаваць на ўсім працягу вучобы бодрасьць і энэргію, з каторай яны 4 гады таму назад уступалі ў ВДУ.

Гэтакія адносіны студэнцтва к вучобе мелі тым большую каштоўнасьць, што яны дадавалі сэнс і апраўданьне тым, часам, каласальным узмацненьням, каторыя былі выяўлены прафэсарска-выкладчыцкім пэрсаналам для таго, каб пры адсутнасьці патрэбных сродкаў, амаль галаручна знаходзіць выхад з часта сустракаўшыхся труднасьцяў пры ажыцьцяўленьні навучальнай праграмы. Гэтыя ўзмацненьні не прападалі дарма і яшчэ падтрымлівалі атмасфэру ўзаёмнага давер'я і дружнай працы.

Нельга, напэўна, зачыняць вочы на тое, што за гэтыя 4 гады было шмат недахопаў, была незадаволенасьць.

Многае, быць можа, павінна было быць зроблена найлепей. Але ўсе недахопы, усе памылкі, нямінучыя ў разьвіцьці новай справы, узятыя на падлік утвараюць каштоўны досьлед для наступнага. Вось затым-та асабліва важна памятаць кожнаму цяпер выпускаемому маладому ветэрынарнаму доктару, што сканчэньне ВДУ-ы зусім не азначае сканчэньня вучобы, што цяпер ён будзе вучыцца ў умовах сваёй працы, у самага жыцьця

і гэтае вучэнне, і больш цяжкае і больш адказнае, дасць яму патрэбны вопыт і заўсёды будзе ставіць перад ім усе новыя і новыя праблемы, вядучы па шляху далейшага разьвіцця і паступовага ўдасканалення. Вялікую памылку зрабіў-бы той, каторы лічыў-бы, што скончыўшы ВНУ, ён злябыў ужо дастаткова ведаў, што цяпер яго задача толькі прыстасоўваць атрыманыя веды ў жыццё. Гэткі чалавек не затрымаецца зрабіцца вузкім рамеснікам, знаёмым толькі з вядомымі маніпуляцыямі, працуючага па шаблёну.

Выпускаючы першую групу маладых ветэрынарных дактароў, наш інстытут ня перапыняе з імі ўсялякія сувязі. Інстытут прадаўжае бачыць у іх сваіх вучняў, з надзеяй і адначасова з непакоем будзе сачыць за іх першымі самастойнымі крокамі, заўсёды гатовы дапамагчы ім пры труднасьцях.

Няхай кожны з цяпер выпускаемых ветэр. дактароў памятае аб гэтай арганічнай сувязі між ім і выпускніўшым яго інстытутам. І гэтая сувязь, падтрымліваемая не на словах, а на справе, дасць магчымасьць кожнаму маладому доктару прадаўжаць сваё разьвіццё, навучаючыся ў жыцці, атрымліваючы заўсёды ў патрэбных умовах маральнае падтрыманьне, раду, паказаньні ад яго «almae matris».

Толькі пры гэтых умовах кожны працаўнік здолее поўнасьцю выконваць свой абавязак і выцлаціць свой доўг перад савецкай краінай, даўшай сродкі на яго навучэнне. Толькі пры гэтых умовах ён з гонарам будзе несці пачэсную назву ветэрынарнага доктара, каторая абавязвае яго быць запраўды навукова-адукаваным працаўніком у справе культурнага будаўніцтва нашага пролетарскага Саюзу.

Віцебск, Вэтінстытут.

Інстытут беларускае культуры і цэнтральнае бюро Краязнаўства шчыра вітаюць першы выпуск.

Бялуга.

Дац. В. Авербург.

Маладыя colleg'ii

Сёньня вы атрымліваеце дыплём на годнасьць „ветэрынарнага доктара“. Дыплём гэты дае вам права для азначанай спэцыяльнай дзейнасьці ў галіне народнай гаспадаркі. Ён абавязвае вас к практычнай працы. Ён у той-жа час абвясчае, што вы скончылі сваю вышэйшую спэцыяльную адукацыю, у аснове каторай ляжаць чыста біялёгічныя прадпасылкі.

І вось удумайцеся! Ці дастаткова вы атрымалі ў сьценях ВНУ-ы неабходных для правільнага прадстаўленьня „жыццёвых працэсаў, гэтых біялёгічных прадпасылак?“

Кожны з вас, я думаю, скажа: „Так, мы вельмі мала атрымалі і нават тое, што атрымалі, аказалася вельмі адрыўкамі і разрозьнена“.

Мы ня будзем заставацца на тых прычынах, каторыя прывялі да гэтага. Ёх шмат і перш за ўсё, пэўна, чыста аб'ектыўнага характару.

Усе дысцыпліны ветэрынага інстытуту наогул даволі рэзка разбіваюцца на дзве групы: адны навучаюць аб пабудове і функцыянальнай дзейнасці здоровага арганізму, другія—аб пабудове і функцыянальнай дзейнасці хворага арганізму.

Між абедзвюма групамі дысцыплін маецца зусім азначаная сувязь. Мы ніколі бы ня здолелі азначаную дзейнасць хворага арганізму, калі ня ведалі функцыянальнай дзейнасці здоровага арганізму. У сваю-ж чаргу, аднак, нам не прадставілася-б магчымасць азначыць прычынную

Прапідэвтычная клініка.

залежнасць формаў і функцый у здравым арганізме, калі-б мы ня вывучылі і самую сутнасць гэтых праяваў.

Адсюль зразумела, што вам, як і наогул усякаму адукаванаму чалавеку і перш за ўсё біолёгу, якім і зьяўляецца па сутнасці ветэрынарны доктар, павінны быць добра вядомы агульныя прынцыпы пабудовы „жывой“ матэрыі і працякаючыя ў ім фізыка-хімічныя працэсы.

У гэтай часці дысцыпліны ветэрынарнага інстытуту па многіх прычынах не маглі даць вычэрпаючых ведаў і вам прыпаднесены толькі вельмі агульныя, ва многіх выпадках самыя элементарныя і весткі ад-

рыўкамі. Вам дадзен толькі агульны арыентавычны плян, па катораму, кожны з вас, павінен пашыраць і паглыбляць сваё знаёмства.

Гэткага роду паглыблёнае знаёмства з працэсамі, працякаючымі ў „жывой“ матэрыі дадуць вам магчымасьць для больш пэўнага ўяўленьня і тых працэсаў, каторыя працякаюць ужо і ў цэлым арганізьме, як гэткім.

Ня памятую аўтара, каторы сказаў: „Організм ёсьць вышэйшае адзінства, зьвязваючае ў сабе ў адно цэлае мэханіку, фізыку і хімію“. І запраўды, угледжваючыся, вы канстатуеце, што ўсякага роду працэсы ў арганізьме выклікаюцца фізычнымі і хімічнымі зьменамі. Падобнае вельмі рэльефна назіраем і ў працэсах жыўленьня і ў працэсах дыханьня, і ў працэсах выдзяленьня і г. д., і г. д.

Гэта лішні раз падкрэсьлівае, што агульныя аснаўныя працэсы вамі павінны быць уяўлены і ўяўлены добра. Разумеючы іх, вам лёгка будзе разабрацца ва ўсякага роду паталёгічных працэсах, зьяўляючыхся ўжо адхіленьнем ад нормы.

Апроч таго паглыбленьня веды агульна-біолёгічных прадпасылак дадуць вам, маладыя colleg'i больш ясна і правільна ўявіць і ўзмацьніць погляд на „жыцьцё“, а гэта ў сваю чаргу палегчыць вам наступную цяжкую і часамі няўдзячную працу вэтэрынарнага доктара.

Дзе-бы вы ня былі, на якой бы працы ня прыкладалі свае атрыманыя ў сьценях alma mater, веды, заўсёды імкнецеся пашыраць свой кругавід наогул і ў частковасьці агульна-біалёгічныя пазнаньні, бо толькі яны адны і зьяўляюцца падставай для вашай пладатворнай дзейнасьці.

Віцебск, Вэтінстытут Праўленьню.

Беларускі навуковы-дасьледчы інстытут горача вітае белвэтінстытут з першым выпускам вэтурачоў выказвае надзею што белвэтінстытут зьявіцца калыскай беларускай вэтэрынарыі і аздоровіць шляхі нашай жывёлагадоўлі.

Дырэкцыя.

С. К. Серпаў.

Першы выпуск маладых вэтэрынарных дактароў.

Увесь выпуск прызначаецца для працы ў межах Беларусі.

14-га кастрычніка г. г. Беларускім Вэтэрынарным Інстытутам будзе выпушчана ў першы раз 80 маладых вэтэрынарных дактароў, скончыўшых інстытут. Адчынены 4 гады таму назад па ініцыятыве Наркамзему і прафсаюзу мэдсанпрацы інстытут, у сувязі з першым выпускам, становіцца значным фактарам разьвіцьця вэтэрынарнае справы. Сучаснае становішча вэтэрынарнае справы яшчэ неадпавядае таму аб'ёму вэтэрынарна-санітарных, зоогігенічных і вэтэрынарна-асьветных мерапрыемстваў, якія патра-

буюцца да правадзеньня ў нашай сельска гаспадарчай краіне, узяўшай на-прамак у сельскай гаспадарцы на разьвіцьцё жывёлагадоўлі. Павольны тэмп узросту вэтэрынарнае справы, які адстае ад тэмпу разьвіцьця на-роднай гаспадаркі, тлумачыцца, галоўным чынам, **недахопам кваліфіка-ваных спэцыялістаў па розных галінах вэтэрынарыі** — вэтэрынарных дактароў і невыстарчальнай навукова-адсьледчай працай па пытаньнях, якія высоўваюцца практычнымі вэтэрынарнымі працаўнікамі. Нязначная сетка вэтурачэбны вучасткаў Рэспублікі ў колькасьці 122 вучасткаў пры-блізна на 50 проц. не замешчана дактарамі за адсутнасьцю іх. Пагэ-таму падмога нязначных вэтэрынарных сіл Беларусі на 80 дактароў мае вялікае значэньне для далейшага разгортваньня вэтэрынарнага будаўніцтва і для ўзмаценьня культурнай працы вёсцы наогул.

Калі прыняць пад увагу, што 90 проц. выпускаемых маладых дакта-роў выходзяць з беларускай вёскі, якім добра вядома мясцовыя ўмовы жыцьця вёскі і ўсе яе патрэбы, дык работа маладых дактароў на Белару-сі **набывае асаблівае значэньне**. Для рацыянальнага скарыстаньня дакта-роў па акругах Рэспублікі ўжо створана пры Наркомземе камісія з удзе-лам прадстаўнікоў Наркамасьветы, вэтінстытуту, скончваючых курс дакта-роў, а таксама і прадстаўнікоў грамадзкіх арганізацый; гэта камісія пры-ме меры, каб увес выпуск дактароў цалкам быў запрошан на працу ў межах Беларусі, пры чым дактары, якія адчуваюць здольнасьць да працы ў якасьці зоотэхнікаў—атрымаюць адпаведныя пасады.

Маладым сьвежым сілам прадстаіць вялікая і адказная праца ў яка-сьці савецкага вэтэрынарнага доктара — аднаго з культурных і грамадзкіх працаўнікоў, якіх патрабуе Рэспубліка ў цяперашні час — інтэнсыўнага гаспадарчага будаўніцтва.

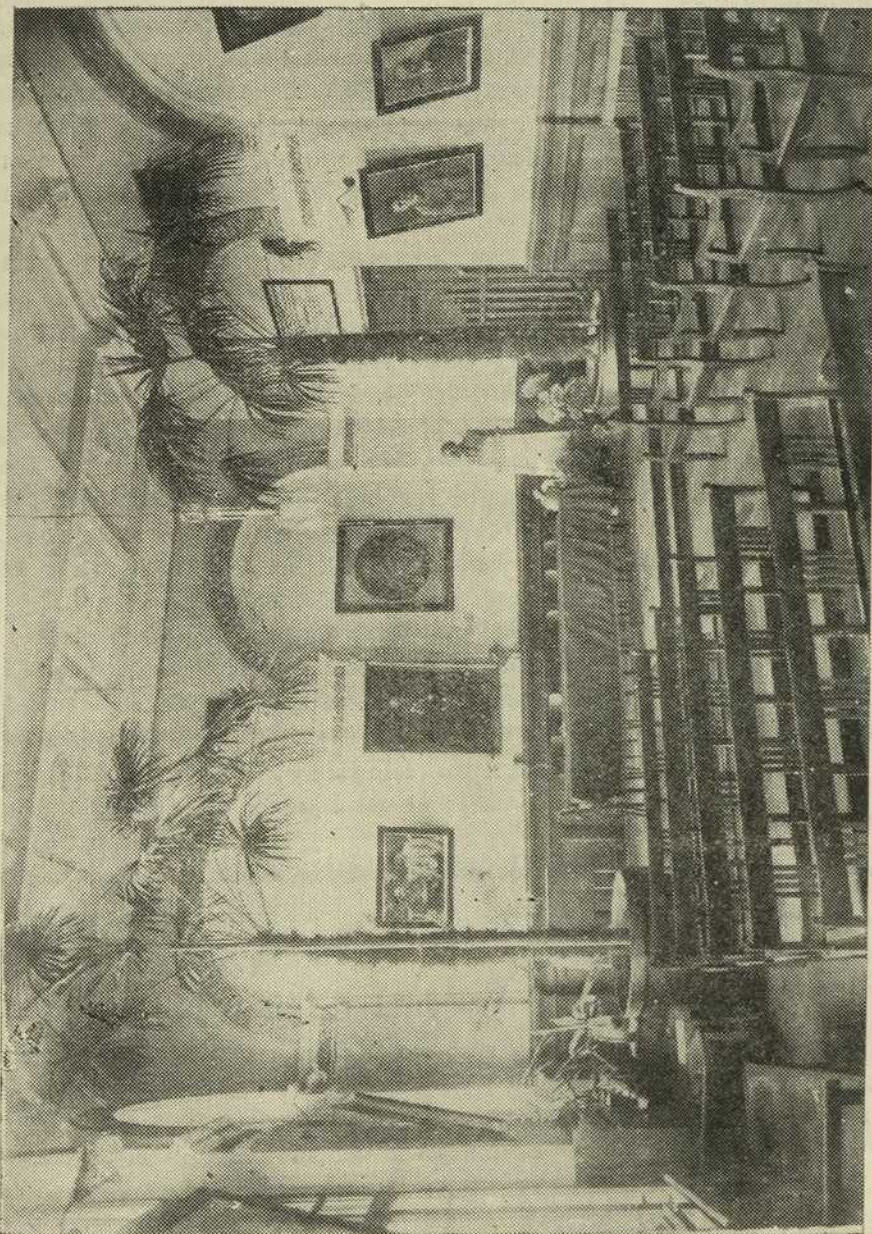
Перавага савецкага доктара заключаецца ў тым, што ён прызван партыяй і савецкай уладаю, як савецкі інтэлігент для ўдзелу разам з ак-тывам рабочых і сялян у правадзеньні грамадзкай і культурнай работы сярод таго насельніцтва, дзе ён працуе. Выконваючы належным чынам свае грамадзкія абавязкі праз работу ў сэкцыях сальсаветаў, праз удзел у правадзеньні кампаній, высоўваемых як цэнтральнай, так і мясцовай уладаю, дапамагаючы разьвіцьцю каапэрыраваньня насельніцтва, удзельні-чаючы ў арганізацыях па вайскавай абароне краіны, доктар становіцца будаўніком сацыялістычнай гаспадаркі Рэспублікі наогул, а ў прыватнасьці грамадзкая праца доктара, ствараючы шчыльную сувязь паміж ім і пра-цоўным насельніцтвам, дапамагае насельніцтву больш унікаць у патрэбы вэтэрынарнае справы.

Что-ж датычыцца спэцыяльнай працы, дык папярэджаньне розных за-хвораваньняў сельска-гаспадарчай жывёлы павінна стаць галоўнай задачай доктара; каб ведаць, як папярэдзіць хваробы, трэба добра вывучыць пры-чыны іх узьнікненьня і распаўсюджваньня, асабліва трэба зьвярнуць

увагу на крыніцы паяўленьня і на шляхі распаўсюджвання тых эпідэмічных захвораўняў, якія на Беларусі стацыянарна існуюць.

Трэба заўсёды памятаць, што ад існаваньня эпізотыі залежыць вэт-санітарнае становішча краіны з усімі выцякаючымі адсюль вынікамі — эка-

Куток Леніна ў актавай залі.

намічнымі стратамі ў сельскай гаспадарцы, тормазам у разьвіцьці гандлёвых адносін, як у межах Рэспублікі, так і з замежнымі краінамі, паніжэньнем жывёлаводзкай прадукцыі, немагчымасьцю правільнай арганізацыі прамысловага жывёлаводзтва (эканнае сьвінаводзтва, племянное птушкаводзтва і г. д.).

З другога боку трэба добра ведаць эканамічнае становішча насельніцтва свайго вучастку — становішча сельскай гаспадаркі, разьвіцьцё прамысловасьці, напрамак жывёлагадоўлі, разьвіцьцё калгасаў, саўгасаў, племянных гаспадарак і г. д., усе гэтыя веды неабходны доктару, каб у плянавай рабоце па вучастку адбівалася ў першую чаргу патрэбы эканамічнага парадку насельніцтва, якія грунтуюцца на вэтэрынарна-санітарных мерапрыемствах.

Неабходна таксама адзначыць, што маладыя дактары сустрэнуцца з цяжкімі умовамі, у якіх працякае праца вэтэрынарных спецыялістаў асабліва ў сельскіх мясцовасьцях, як у сэнсе нездавальняючых прававых і матэрыяльна-бытавых умоў, так і ў сэнсе недастатковага абсталяваньня вэтэрынарных вучасткаў — палепшаньне гэтых умоў будзе залежыць ад актыўнай працы, якую павінны будучь правадзіць дактары ў якасьці сяброў прафсаюзу мэдсанпрацы. Але, ня глядзячы на прадстаючыя цяжкасьці ў працы, мы спадзяёмся, што маладыя дактары, якія ўжо добра сябе зарэкамандавалі на працы ў якасьці студэнтаў-практыкантаў, выканаюць належным чынам ускладаемыя на іх заданьні як па лініі грамадзкай, так і па спецыяльнай і па прафсаюзнай.

Дата 14-га кастрычніка 1928 г. зьяўляецца гістарычнай датай, як рашучы паварот да далейшага разьвіцьця вэтэрынарнай справы і як адзін з фактараў эканамічнага ўзмацненьня нашай краіны.

Віцебск Вэтінстытут.

Вітаю выпускнікоў жадаю посьпеху працы карысьць працоўных.

Наркамздраў Барсукоў.

Д-р Н. Клемпарскі.

Док. фармакалёгіі Б. В. І.

„У таемніках народнае мэдыцыны“ ...

У гэтыя ўрачыстыя дні ў гісторыі Беларускага вэтэрынарнага інстытуту (1-шы выпуск маладых вэтдактароў) і ў гэтым нумары часопісу, прысьвечаным выпуску дактароў, — катэдра фармакалёгіі Б. В. І. з добрымі намерамі лічыць патрэбным напамніць аб адной забытай важнай справе.

Гэтая забытая справа — таемнікі многа-векавай старэнькай — народнае мэдыцыны, яшчэ жывучай і працуючай на карысьць народу ў глухих, адлеглых ад цэнтру, куткох Беларусі.

Як-бы сумысна к гэтаму часу катэдра фармакалогіі атрымала ў апошнія дні напамінак і заказ ад Народнага Камісарыяту Земляробства БССР утварыць фармакалагічныя дасьледваньні дзвюх расьлінаў, каторыя ўжываюцца сялянмі Беларусі супроць укусаў шалёных жывёлаў. Расьліны гэтыя пры дапамозе сялян былі знойдзены ветэрынарным доктарам Гарбачэўскага ветэрынарнага вучастку, Бабруйскай акругі і дастаўлены ў нашу лябараторыю па пошце ад імя Менскай ветэрынарнай бактэрыялагічнай лябараторыі. Гэтыя расьліны дастаўлены ў сухім выглядзе і ў невялікай колькасьці, недастатковым для сыстэматычных досьледаў на нашых звычайных лябараторных жывёлах. Расьліны былі спрабаваны на трусох і на сабаках. Досьледы яшчэ працягваюцца. Але і тое, што ўжо здабыта назіраньнем, паказвае, што ў расьлінах маюцца матэрыі, спагадна ўплываючыя на нервовую і судзінавую сыстэму мясаедных і траваедных жывёлаў.

Вялікі і магутны тэрапэўтычны арсэнал сучаснай мэдыцыны і ветэрынарыі! Тут і рэнтгэн, і сьветалячэньне, і электрамасаж і фізычныя мэтады лячэньня, працэдуры гарачага і сьціслага паветра ін'экцыі, інгаляцыі, каўтэрызацыі, сэратаэрапія, аксыдэтэрапія і інш. і інш. і ўсё-ж як часта ўся гэтая магутнасьць паслабляецца перад моцай страшных цялесных і невядомых яшчэ навуцы хваробаў.

Старая школьная лацінская прыказка „*contra vim mortis nulla Herba inhortis*“ (г. з. супроць сілы сьмерці няма ў садох лекаў) яшчэ застаецца ў моцы і ў простым і ў пераносным сэнсах

А гэткую траву, каторая забараняла-б і самога чалавека і яго дачмоных жывёлаў ад сьмерці трэба было-б пашукаць. І яе трэба шукаць усюды ў тым ліку і ў таемніках народнай мэдыцыны. Не належыць запамятаваць, што найбольшыя нашы лёкі—наперстаўка, гарыцьвет, маціцавыя ражкі, ландыш, кантарыды і між іншых мы прынялі ад народнай мэдыцыны.

Вось у гэты лік сваіх дасьледчых прац маладая катэдра фармакалогіі Бел. вэт. ін-ту паставіла вывучэньне дзікарослых у лясох і багнах Беларусі лекавых расьлінаў. Пры дапамозе нашых студэнтаў, нашых будучых вучоных і пры дапамозе сялян, прыяжджаючых у г. Віцебск з ваколіц, катэдра фармакалогіі збірае дзікарослыя лекавыя травы Віцебшчыны. У літаратуры занадта мала даных аб лекавых расьлінах Віцебшчыны. У нас ёсьць дасьледваньні яшчэ даваенныя—Антонана і інш., але новых сучасных нам і з сучаснага пункту погляду на дзеяньне лекаў на жывёлавы арганізм, у нас няма. Тут працы яшчэ не пачаты кут і хто ведае як можа быць каштоўны і карысны будучь плады гэтых прац.

У ліку лекавых расьлінаў Віцебшчыны атрутных і неатрутных катэдра фармакалогіі БДВІ распачала вывучэньне наступных расьлінаў няўжываемых у мэдыцыне і шырока ўжываемых і гарача рэкамэндуемых у

народнай мэдыцыне: цыкута, шаленец—трава альхімікаў трыперсьніца—сухотнік—прыпутнік вялікі—куп—купена-воўчае лыка, белы мох, ісляндзкі мох.

У гэтыя дні выпуску маладых ветэрынарных дактароў катэдра фармакалёгіі зварочваецца к маладым таварышом з просьбай.

Не адносьцеся фанабэрыста і амбітна к мэтадам лячэньня і сродкам лячэньня народнай мэдыцыны. Зьбірайце траўкі, карашкі, костачкі, жукоў, грыбы і мхі—усё што ўжываюць сяяне пры лячэньні хваробаў (і для папярэджаньня хваробаў) людзей і дамовых жывёлаў.

Залікі па паталёгічнай фізыялёгіі.

Сабраўшы гэтая прадметы прысылайце іх з спосабам ужываньня на мейсцы к нам сюды, у Віцебск, у інстытут, у лябараторыю. А мы тут колектывам навуковых працаўнікоў вывучым каштоўныя асаблівасьці іх і апішам у часопісе.

Гэткая сумесная дружная праца можа мець вялікія і карысныя вынікі: з аднаго боку тым, што на мейсцы, могуць быць спыненыя вякамі захаваныя забабоны, а з другога боку вамі могуць быць адшуканы і каштоўныя сродкі.

Ня трэба думаць, што ўжо ўсё ў навуцы дасьледвана, вывучана і растлумачана і можа здарыцца, што таемнікі народнай мэдыцыны падаруюць нам новую каштоўнасьць, падобную на дыгіталіс.

Давайце-ж дружна працаваць!

Віцебск, Вэцінстытуту, Алонаву.

Цэнтральнае кіраўніцтва рэсбюро вэтэсэкцыі пасылаюць гарачае прывітаньне новаму кадру вэтпрацаўнікоў жадаюць пладатворнай працы.

Вашкевіч.

Студэнт-выпускнік
П. Герасімовіч.

С учебы на поприще практической работы.

На ряду с другими организациями Б. Г. В. И. и комсомольская за 4 года ее существования к первому выпуску прошла тернистый путь в своей работе.

Вокруг комсомольской ячейки концентрировалась работа и беспартийного студенчества,

Академическая работа увязывалась с общественной, что создавало условия для подготовки советских спецов. Первые годы существования института совместно с администрацией и педперсоналом комсомолия приложила много сил и энергии на организационную работу, которая осложнялась большим количеством разных недостатков.

Вспоминая это время, поневоле вспоминается уважаемый всеми комсомольцами Иван Антонович Витковский, который тогда был партийным руководителем комсомольской ячейки. При взаимной помощи комсомольская организация тогда безболезненно и быстро разрешала все злободневные вопросы.

Уважаемый всеми студентами проф. А. А. Шлитер на юбилейном вечере комсомольской ячейки сказал:

„Комсомол в условиях нашего института является помощником педагогического персонала в поднятии академической успеваемости студенчества своей организационной работой и успеваемостью своих отдельных членов“. Правление института в знак дружной работы по организации института приподнесло на юбилее знамя.

Этих фактов достаточно для того, чтобы видеть значение комсомольской организации в деле строительства всего института в отсутствие еще партийной ячейки.

С улучшением постановки всего дела, комсомольская ячейка совместно с правлением ставит вопрос о выдвижении научных работников со среды пролетарского студенчества.

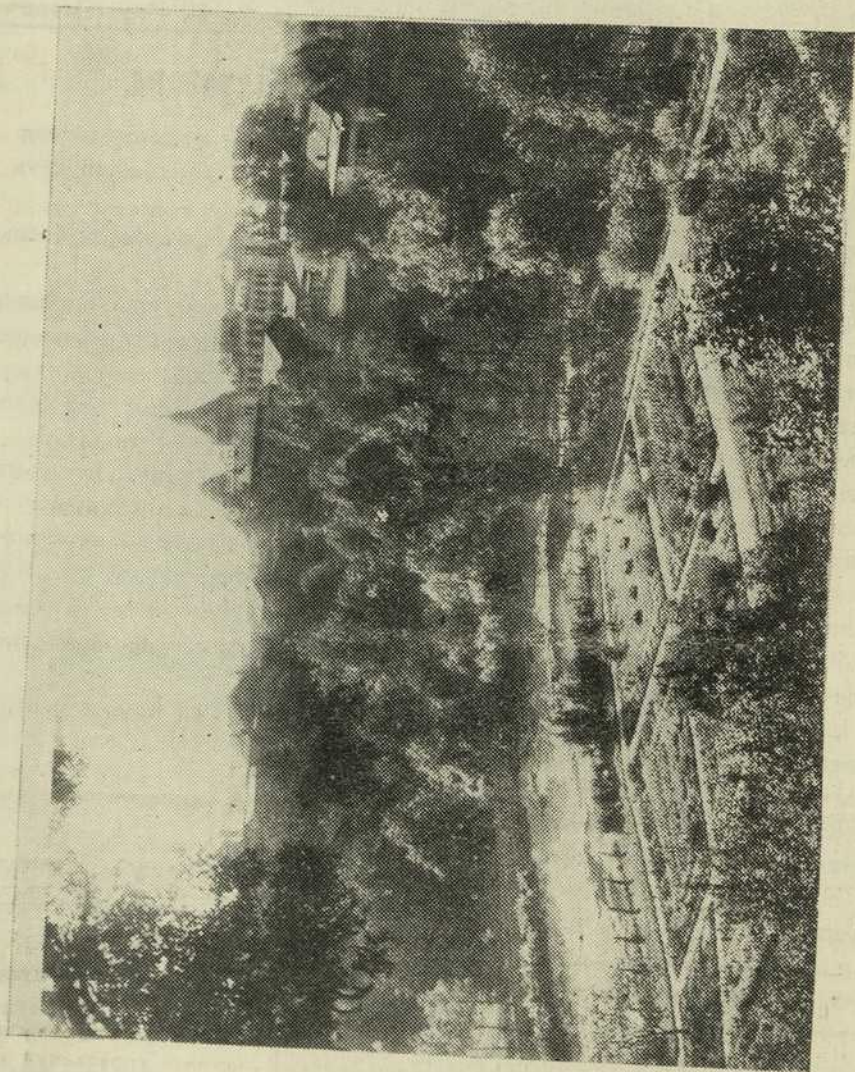
Результаты к выпуску на лицо, о них здесь излишне говорить.

Говоря, вообще, о комсомольской работе в стенах института она оказалась слишком разнообразной, слишком тягостной, что имело и свои положительные стороны.

Она создавала для каждого своего члена и беспартийных ребят

близко стоявших к ней условия, аналогичные условия участкового ветеринарного работника.

Переброска с одной работы на другую и одновременно повседневная учеба заставляли приспособляться к различным условиям и находить в массе разного-разных явлений общие принципы и закономерности.

Куток батанічнага саду.

В результате, все ребята, принимавшие участие в общественной, комсомольской, а впоследствии и партийной работе вполне отвечают требованиям советской общественности. Доказательством этого является летняя практика.

Все методы общественной работы, та инициатива, которая имела место в этой работе отражалась и на учебе.

Отсутствие достаточного количества времени на зубрежку той или иной дисциплины заставляло человека подходить к каждому факту и явлению с точки зрения определенных закономерностей.

Благодаря этому, вырабатывалась умение на ряду со знакомством с фактическим учебным материалом разбираться в этом материале, что и составляет первую необходимость каждого специалиста.

Правда, каждому из оканчивающих надо еще много поработать в дальнейшем над собой в отношении большего знакомства с научными данными.

Но к выпуску самое главное мы имеем, именно: большинство выпускников, благодаря всему вышесказанному, овладели общими принципами учебной, ученой и общественной работы, что являлось гвоздем 4-х летней, повседневной работы всего коллектива института.

В заключение необходимо сказать о том, что общественная работа в институте под руководством партийной и комсомольской организации безусловно необходимо. Не должны иметь места такие рассуждения, будто ветерану все это излишне.

Комсомол боролся на фронтах, комсомол участвует в мирном социалистическом строительстве, комсомол выковывает и красных спецов, представителями которых является большинство наших выпускников.

Так пусть же здравствует комсомольская рать выпускников — светоч нашей белорусской деревни!

Уходя из института, понесем знамя трудящейся молодежи в темные уголки деревни и будем ждать на подкрепление наших товарищей остающихся пока на учебе.

Будем крепки и стойки против всяких невзгод на нашем жизненном пути и на поприще своей дальнейшей работы!

Дрибни, 7 X 28 г.

П р а в л е н и ю В е т и н с т и т у т а .

Военно-Ветеринарное Управление Белорусского Военного Округа от имени военно-ветеринарного состава Округа горячо приветствует новый выпуск молодого квалифицированного кадра ветеринарных работников.

Наличие в пределах БССР высшего ветеринарного научно-учебного учреждения является крупнейшим фактором в деле развития ветеринарного и культурного строительства Республики.

Широко влияние Института в общей культурно-хозяйственной жизни страны одновременно служит и существенным звеном в общей системе укрепления обороноспособности СССР.

Шлю новым строителям ветеринарного дела в БССР пожелания успеха в предстоящей практической работе.

Начальник воен.-вет. управления БВО Петуховский.

Студент-выпускник
П. Герасимович.

Три года в лаборатории.

Одним из моментов работы Б. Г. В. И. является работа студентов-практикантов, прикрепленных для научной работы к различным кафедрам.

К первому выпуску врачей необходимо оттенить эту область работы, чтобы опыт ее остался на дальнейшее.

Я здесь буду приводить итоги своей работы, но имея в виду совершенно правильную постановку дела, которая имела место со стороны моего руководителя А. А. Шлитера.

Прикрепленный к кафедре физиологии домашних животных с согласия проф. А. А. Шлитера, уже одним этим я был воодушевлен к предстоящей лабораторной работе. Сразу мне была поручена работа на тему: „Влияние локальной стрихнизации одного участка мозга на рефлекторную возбудимость других его частей“.

В методическом отношении сразу для меня было весьма трудным выполнение заданной работы. Чтобы чего-нибудь не накуралесить в данном вопросе, прежде чем приступить к работе, мне весьма хотелось кое-что начинать. Но мои желанья встречали препятствия со стороны Шлитера, который мне всегда говорил, что объективно наблюдать можно только тогда, когда не будем находиться под влиянием чужих результатов, а это самое ценное в работе научного работника.

Меня долго тревожила мысль о том, правильно-ли у меня что-нибудь получается, нет-ли каких-нибудь недоразумений, тем более, что в различных опытах имели место различные результаты.

Сколько я не добивался у Шлитера относительно характера получаемых результатов, он меня только мучил своим молчанием. Наконец, когда собралось достаточное количество опытов и уже можно было и мне самому видеть определенные результаты в большинстве опытов, я услышал подтверждение своей неуверенной и несмелой характеристики полученных результатов со стороны А. А. Шлитера.

Помню, как теперь, он мне сказал: „теперь я вижу, что вы стоите на объективной почве в отношении констатирования всех явлений в ваших опытах и теперь вам можно смело рекомендовать литературу по данному вопросу“.

С этого момента начинается у меня еще большее желание как можно больше работать, чтобы скорее сделать какие-нибудь выводы. Знакомство с литературой данного вопроса придавало мне больше смелости и уверенности в своей работе, т. к. я видел, что наша методика была в некоторых случаях совершеннее методики других авторов.

Под влиянием таких впечатлений мне приходилось без усталости просиживать в лаборатории над „своими“ лягушками целые ночи.

С каждым днем результатов становилось все больше и больше. Наконец настал момент, когда мне было поручено подвести итоги полученных результатов в письменной форме.

Задача эта была не легкой, т. к. надо было из всего материала различного характера выявить некоторые закономерности.

Подведя итоги всех данных, я не решался стандартизировать их, хотя кое что и напрашивалось.

Сколько радости было, когда весь материал, представленный на проверку А. Шлитеру, укладывался в рамки его теоретических объяснений. И даже некоторые мои выводы сходились с его выводами, о которых я не решался говорить.

Студенты—выпускники.

Наступил переломный момент. Теперь уже я стал сам фиксировать не только результаты, но и начал анализировать их смелее, тем более что А. А. никогда не сердился и не ругал меня за неверное толкование некоторых вопросов.

А это последнее имело большое значение, т. к. в противном случае подавлялась бы всякая инициатива.

Когда первая часть работы была более или менее закончена, предстояло доложить об этом на научной конференции института.

Трудно теперь представить мои тогдашние переживания, мне казалось чем-то сверхъестественным такому, как мне грешному выступать перед учеными людьми с докладом на научную тему. Но всетаки факт выступления совершился.

Это выступление, прошедшее благополучно, окончательно определило мое дальнейшее поведение и отношение к научной работе. Я уже стал чувствовать себя свободнее в своей методике и рассуждениях, стал больше проявлять инициативы.

И в конце концов при окончательной литературной обработке последней части работы, сделанный мной анализ результатов и выводы были только кое-где отредактированы Шлитером.

Вот тот путь и я считаю совершенно правильный, по которому должна идти подготовка новых научных работников.

Безусловно во всякой новой работе, а особенно научной, возможны всяких разочарования и пессимизм. Но не будет места этому тогда, когда сразу человек будет направлен по правильной дороге, когда я в лице руководителя будет видеть не только критика своей работы, но и близкого товарища и руководителя в полном смысле этого слова. Таким являлся для меня А. А. за что я ему весьма признателен.

Работая теперь на участке в качестве врача, всегда горю желанием скорее попасть в лабораторию, скорее обречь себя опять на целые дни и ночи просиживать на объектах своих экспериментов и прислушиваться к тайникам их внутренней жизни.

Мне вспоминается выражение покойного Введенского: „я счастлив тем, что во всю свою жизнь провел в мире лягушек“.

Действительно, большое счастье было для меня возможность проводить целые дни и ночи в течении трех лет с лягушками, разговаривая с ними при помощи их рефлексов.

Віцебск, Вэцінстытут.

Цэнтральны дом сяляніна Беларусі шчыра вітае першы выпуск ветэрынарных дактароў якія неабходна нарысны для сельскай гаспадаркі ветэрынарныя ўрачы тая культурная сіла якой ня мела сялянства ў дарэвалюцыйны час якой зараз савецкая ўлада забяспечвае сялянства з мэтай аказання яму дапамогі барацьбе са стыхіяй, жадаем посьпеху ў вашай працы спадзяёмся што прымеце ўдзел па ўзмацненьні працы дамоў сяляніна няхай жыве кіраўнік сацыялістычнай культуры камуністычная партыя.

Цэнтральны дом сяляніна. Клімаў.

Доцэнт У. Ламскі.

МАЁ ПАЖАДАНЬНЕ.

Ведаю я, што для ўсіх скончваючых школу і ўступаючых у жыцьцё, апошняя прыгатавала ня толькі ружы.

Ведаю я, што не дастатковы той багаж ведаў, каторы здабываецца ў школе, і каторы так неабходны ў жыцьці грамадзкага дзеяча наогул, а вэтэр. дактара асабліва. Жыцьцё запраўды патрабуе ад ято гэткай многасьценнасьці, гэткай гібкасьці! І санітарная служба, і лячэбнае мастацтва, і зоотэхнія, і культурная асьвета мас, і—словам—усё, што ў туманнай далячыні будучага абяцае чалавецтву шчасьлівае жыцьцё, ва ўсім гэтым савецкі вэтэдактор павінен быць заўсёды актыўным.

На практычных працах па фармакалёгіі

Ведаю я, што кожнаму прыдзецца перажыць і незадаволеныя жаданьні, і расчараваньні, і сьвядомасьць бясьсільля і нават можа быць незаслужаныя крыўды...

Сумесна з тым ведаю я, што вышэйшая асалода чалавека, заключаецца ў кіпучай дзейнасьці і ў прызнаньні пладатворнасьці прапрацова-нага. А пры гэтым абавязковай прадпасылкай зьяўляецца любоў к спра-ве і азначаная к таму навуковая база.

Толькі любоў к сваёй справе дае нявычэрпную крыніцу энэргіі, толькі навуковае мысьленьне, абасноўваючае дзейнасьць, служыць зало-гам пладатворнай працы.

І я шчыра жадаю маім дарагім вучням, адпраўляючыся працаваць на ветэрынарнай ніве, ніколі ня траціць любові к сваёй роднай справе, і адначасова ўдасканалваць і павялічваць свой багаж ведаў.

У тэрапэўтычнай клініцы для буйных жывёлаў.

Ніколі не забывайце думку старадаўняга мудраца, што толькі доктар-філэзоф падобны да багоў.

Заўсёды памятайце заповед У. І. Леніна, што перш за ўсё нам трэба вучыцца, вучыцца і вучыцца.

Паважаны рэктар А. П. Алонаў!

Дазвольце і мне ў Вашай глыбокашаноўнай асобе вітаць з дасягненнямі на культурным фронце Б. С. С. Р. адным з якім зьяўляецца першы выпуск чырвоных спецыялістаў.

Жадаю буйнага развіцця інстытуту, такіх жа поспехаў навуковым працаўніком разам са студэнтам у будучым.

Няхай шырацца заваёвы кастрычніка — Беларускі Дзяржаўны Ветэрынарны Інстытут і няхай з поспехам рыхтуе новых спецыялістаў, неабходных індустрыялізацыі і малектывізацыі с/г!

Няхай жывуць новыя заваёвы, новыя дасягненні на патрэбу працоўным масам — пад няўхільным кіраўніцтвам КП(б)Б.

Няхай жыве калектыв і яго першы выпуск!

Да даручэнні групы студэнтаў Белар. Дзярж. С.Г. Акадэміі, Аршанскай акругі.

б. Старшыня Ц. П. Медсанпрацы Ляўшэ.

ПРОТОКОЛ

торжественного заседания в 1-м Белорусском государственном театре, посвященного первому выпуску ветеринарных врачей, окончивших Белорусский Государственный Ветеринарный Институт имени Октябрьской Революции в 12 час. дня 14 октября 1928 г.

Присутствовали: в партере, ложах, балконе и галлерей ветеринарные врачи, выпускаемые Бел. Гос. Вет. Институтом, научные сотрудники, студенчество и технический персонал Ветинститута, представители партийных, советских и профессиональных организаций гор. Витебска и Витебского округа.

Открывая торжественное собрание, посвященное первому выпуску Бел. Гос. Вет. Институтом молодых ветеринарных врачей, ректор Алонов отмечает, что сегодняшний день является историческим днем для возрождающегося сельского хозяйства Белоруссии.

Сегодня коллектив Ветеринарного Института после четырехлетней тяжелой, но благодарной работы, выпускает свою первую продукцию—75 молодых ветеринарных врачей. Этот выпуск является своего рода государственным экзаменом для всего коллектива Ветеринарного Института. Через несколько времени можно будет уже выяснить, как отразится на экономике сельского хозяйства Белоруссии этот выпуск нового кадра специалистов.

До сих пор наличное количество всех участковых ветврачей в Белоруссии значительно меньше того количества, которое мы сейчас выпускаем. Белорусское правительство учло те большие материальные потери, которые несло селянское население Белоруссии, в связи с крайним недостатком ветеринарных врачей после войн империалистической и войны с Польшей. Животноводство Белоруссии находилось в то время в крайне неблагоприятном положении.

По статистическим данным в 1924 г.—год основания Ветинститута в Белоруссии насчитывалось свыше 5 миллионов голов скота на общую сумму свыше 150 мил. рублей. Животноводство находилось в упадочном состоянии. За отсутствием ветеринарных врачей, ветер. помощь оказывалась только 15% больных животных, а 85% больных животных оставалось без врачебной помощи, это вполне понятно: на каждый участок в среднем свыше 2.000 кв. кил., приходилось свыше 60.000 голов крупного скота, обслуживать такой участок одному врачу было не по силам. В результате по статистическим данным того-же времени крестьянство от заразных и не заразных болезней теряло ежегодно в среднем 10—12 мил. рублей.

Такой неблагоприятный фактор безусловно отражался и на здравоохранении населения: статистика показывает, что в то время болезни общие человеку и животным (туберкулез, бешенство, сибирская язва, глистные заболевания и др.) значительно усилились. Неблагополучно обстоял вопрос и о ветеринарном надзоре на бойнях: статистика показывала, что из всего скота, проходившего через бойни, подвергалось ос-

У ветеринарном музеі (Пітэкантроп).

мотру 20%, а 80% боенской продукции потреблялось без ветеринарного осмотра.

Вот эти то обстоятельства и послужили основаниями для решения Белорусского правительства открыть Ветеринарный Институт. Напомню собранию, что Белоруссия в деле ветеринарного образования является пионером: высшее ветеринарное образование в России впервые начато в Белоруссии в 1804 году, когда была основана при Виленском университете кафедра ветер. наук, но до Октябрьской революции вопрос о создании специального Ветеринарного Института в Белоруссии не подни-

мался. Лишь в 1919 году Витебский губисполком поднял этот вопрос, но тяжелое экономическое положение, конечно, в то время не дало возможности осуществить эту идею.

В 1924 году на первом Всебелорусском совещании ветработников в Минске было постановлено открыть Ветер. Институт в Витебске.

Этот город был выбран потому, что в нем уже имелась некоторая база, в виде ветеринарных учреждений (вет.-бак. институт, вет.-зоологич. музей), а главным образом потому, что Витебск выделялся среди прочих городов Белоруссии размерами ветерин. помощи, лечебницы города пропускали в год до 10.000 больных животных.

Ветеринарный Институт был открыт 28 ноября 1924 г. Местные партийные, советские и профессиональные организации отнеслись очень внимательно к молодому ВУЗ'у, оказав ему содействие в предоставлении земельных участков и зданий. В настоящее время Ветинститут располагает несколькими зданиями и кроме того производит новые постройки, так теперь заканчивается постройкой хирургическая клиника. Но это только начало: предстоит еще строительство ряда клиник и вспомогательных учебных учреждений.

Институт начал работу в 1924 г. в этом году, как известно, наблюдался кризис с научными работниками; было опасение, что открытие 2-го и 3-го курсов задержится из-за недостатка научных сил, но опасения не оправдались — все кафедры были замещены, правда в некоторых случаях с опозданием.

В настоящее время Институт располагает кадром научных работников (профессоров, доцентов и ассистентов) всего в количестве 52 лиц, из них 30% белоруссов.

Что касается студенчества, то из их числа свыше 80% белоруссов; крестьян, рабочих и их детей 74%; по партийному составу в настоящее время числится 37% членов партии и комсомола.

Об учебной деятельности Ветинститута нужно отметить следующее: Институту в общем с самого начала своего существования пришлось вести преподавание по лекционной системе; недостаток оборудования, недостаток учебных пособий не давал возможности ввести лабораторно-групповой метод и только по некоторым кафедрам был сделан подход к проведению по лабораторно-групповому методу, но ощутительных результатов в течение первых двух лет существования Института этот метод не дал.

Научно-исследовательская работа, не смотря на то, что кафедры имели до 30—35% нужного образования проводилась в Институте соответственно имеющимся возможностям. Всего за 4 года по отдельным кафедрам было проведено 64 научно-исследовательских работ, из них 20 работ были с краеведческим уклоном. При институте в 1926 г. была организована в

целях аккредитования научно-исследовательских работ института научная Конференция, в состав которой механически входили все научные работники института, гражданские и военные ветврачи, проживающие в г. Витебске. На этой Научной Конференции было сделано свыше 20 докладов об исследовательских работах института. Упомяну о существующих при институте учебных учреждениях. В 1926 г. при институте был открыт вечерний рабфак. Учебная программа рабфака составлена с биологическим уклоном, так как студенты, оканчивающие рабфак, должны были, главным образом, поступать в Ветинститут.

В 1927 г. при Институте был открыт воскресный рабочий университет с тремя факультетами: общественным, физико-техническим и биологическим. В прошлом году в воскресном рабочем университете на первом курсе состояло свыше 500 студентов.

Из имеющихся при институте учебно-вспомогательных учреждений следует остановиться несколько на ветеринарно-зоологическом музее, имеющем десятилетнее существование. Этот музей на Всесоюзной с.-х. выставке в 1923 г. награжден почетным дипломом 2 степени, „как учреждение, которым выявлена крупная организационная заслуга в деле ветеринарного просвещения за период советского строительства“. В музее имеется свыше 2000 экспонатов. В 1921 г. этот музей Ветеринарным Управлением НКЗ был признан единственным в Советской Республике по числу и характеру экспонатов, о чем и было выдано музею соответствующее удостоверение. Затем нахожу необходимым упомянуть об энтомологическом музее имени Плющевского-Плющика, существующем при институте. Создателем и собирателем этого ценного музея был известный белорусский энтомолог Плющевский-Плющик — уроженец Витебщины — сын селянина дер. Плющиха, бывшего Городокского повета. В музее свыше 4000 экземпляров жуков и бабочек Витебщины и свыше 14.000 экземпляров жуков европейских и азиатских, среди которых имеются очень редкие экземпляры.

Вот вкратце, что можно сказать о ветеринарном институте в который при тяжелых условиях, свойственных вообще организационному периоду, проработали четыре года выпускаемые сегодня молодя ветеринарные врачи.

По социальному положению выпускаемых—80% селяне и рабочие, по партийности—членов партии и комсомольцев—32%.

В этих первых врачах, подготовлявшихся в институте, находящемся в периоде строительства, население должно встретить хороших специа-

---

Віцебск, Ветінстытут.

Нажал ня можем прыслать свайго прадстаўніка вітаем студэнтаў і прафэсуру жадаем пладатворнай працы.

Беланаляўнсаюз.

листов с уклоном в сторону деревни, которой принадлежит все животноводство, объект воздействия ветеринарных врачей.

Молодые Советские ветеринарные врачи должны отличаться ясным пониманием задач БССР в области экономической и общественно-политической жизни, должны быть деятельными участниками в реконструкции сельского хозяйства, проводимой сейчас на основании директив XV партс'езда.

В проведении массового кооперирования, в коллективизации сельского хозяйства, в индустриализации животноводства и животноводственной продукции, в под'еме культурного уровня деревни, в социалистическом преобразовании деревни они должны будут явиться энергичными Советскими деятелями, укрепляющими шаг за шагом позиции социализма.

Следует надеется, что молодые ветврачи свой долг активных работников по постройке социализма будут выполнять.

Да здравствует Коммунистическая партия!

Да здравствует Белорусское правительство своевременно открывшее столь необходимый ветеринарный институт в Белоруссии!

Да здравствуют молодые красные ветврачи, вступающие теперь в деревню активными строителями социализма!

В президиум приглашаются след. лица: от Окружкома—т Романчук, от Окрисполкома т. Володько, от 1-го Райкома т. Дракин, от Правления института т. т. Шафиров и Мисников, секретарь парт'ячейки института т. Еркович, секретарь Горбюро Пролетстуда т. Грузаков, секретарь комсомольской ячейки т. Качанов, от Медсантруд т. Горанин, от экзаменационной комиссии т. Бжозе и Тимофеев, от Наркомзема т. Серпов, от института: проф. Вышелесский, проф. Шлитер, от С. Н. Р. Макаревский, доцент Стурицкий и курсовой староста т. Дземьяшкевич.

Председателем Алоновым предоставляются слова для приветствий следующим представителям партийных, советских и профессиональных организаций.

Т о в. Р о м а н ч у к, приветствуя от имени Окружкома ВКП(б) новых Советских ветеринарных врачей и одновременно научных работников Ветинститута, оценивает выпуск кадра новых советских специалистов, как факт громадного культурного значения. До настоящего времени сельское хозяйство Белоруссии испытывало острый недостаток в специалистах ветеринарного дела. Количество ветер. врачей далеко не соответствовало общему темпу сельско-хоз. строительства. Новый выпуск кадра специалистов—ветработников имеет громадное значение еще потому, что почти все выпускники—выходцы из деревни и их работа будет особенно ценна в деле общего культурного строительства. Сейчас не мыслим Советский специалист без связи с советской общественностью.

Задачи, которые комитет партии возлагает на выпускаемых врачей

в основном сводятся к след.: работа по улучшению животноводства в Белоруссии; борьба с болезнями животных и изучение мер к предупреждению их; участие в деле общего культурного строительства нашей деревни—поднятие культурного уровня крестьянства на основе идей национальной политики. Тов. Романчук указывает, что работа предстоит трудная, в чрезвычайно тяжелых политических условиях. Выпускники должны положить в основу своей работы изучение экономических условий и общественно-политической жизни крестьян. Нет сомнения в том, что новый кадр специалистов поможет деревенской бедноте и середняку строить новую жизнь. Нельзя обойти молчанием тот факт, что условия работы, по крайней мере на первых порах будут трудные, но новый кадр, за время пребывания в институте доказал, что он справится с этой задачей. Если наши молодые специалисты будут в своей работе опираться на бедняцкий и середняцкий актив и принимать деятельное участие в общественной жизни, то безусловно смогут выполнить возложенные на них задачи по культурному развитию нашей деревни на основах социалистического строительства.

Председатель Окрисполкома тов. Володько приветствует 1-й выпуск института от имени Окрисполкома и Горсовета и поздравляет выпускников с успешным окончанием курса. Тов. Володько, подчеркивает, что основной задачей нашего края является реконструкция сельского хозяйства и направление его по социалистическому пути. Успешное выполнение этой задачи возможно лишь при активном содействии сельской интеллигенции: учителей, агрономов, врачей. Мы знаем, что наше сельское хозяйство по темпу роста отстает от промышленности, хотя за время существования Советской власти в деле развития сельского хозяйства имеются некоторые достижения, но все же мы еще очень далеки от того, к чему стремимся.

Нельзя забывать, что основной базой экономики Белоруссии является сельское хозяйство и главным образом животноводства и центр внимания надо обратить на эту область; надо поднять наше сельское хозяйство на должную высоту.

Развитие сельского хозяйства стоит в тесной связи с благосостоянием рабочего класса: если рабочие будут получать сельско-хоз. продукт в достаточном количестве и высокого качества, то условия жизни трудящихся города несомненно улучшатся. Таким образом все затраты государства на поднятие и развитие сельского хозяйства в конечном итоге принесут пользу и рабочим города. И вот мы обращаемся к выпускникам с просьбой помочь нам в этом деле. До сих пор мы пользовались помощью немногих специалистов, оставшихся работать с пролетариатом после Октябрьской революции. Большая часть специалистов ушла на службу к буржуазии, оставшиеся помогли пролетариату строить новую

жизнь. Сейчас же мы выпускаем своих Советских специалистов—они помогут нашему крестьянству поднять уровень сельского хозяйства. В частности Ветинститут дает нам новый кадр специалистов, которые примут участие в общей работе. Быть может работа для них, по крайней мере первые годы, будет тяжела, материальные условия будут неблагоприятны, но мы не можем в этом году увеличить зарплаты и просим наших специалистов работать с теми средствами, которые пока имеются, мы же будем добиваться улучшения их материального положения.

Вся интеллигенция на деревне должна помочь Советской власти и коммунистической партии в работе по социалистическому строительству. Мы ценим же труды, которые выпали на долю научных работников Ветинститута при подготовке кадра выпускаемых специалистов и приносим глубокую благодарность им, в особенности ректору института т. Алонову, который сумел, несмотря на тяжелые условия, довести дело до конца.

Итак пролетариат ждет новых специалистов и рассчитывает на их поддержку. Да здравствует 1-й выпуск белорусских ветврачей, да здравствует Советская власть и Коммунистическая партия—руководительница социалистического строительства.

От ветсекции Центрального Комитета Союза Медсантруд приветствую новый кадр ветработников и желаю активно участвовать в строительстве ветеринарного дела, в довольно трудных материальных и правовых условиях.

Каждый новый выпуск для нас большое событие — прибывают новые силы—прибывает уверенность, что мы справимся с поставленными нами задачами.

Секретарь ветсекции Т р о и ц к и й.

Тов. Г а р а н и н от имени окр. правления Медсантруд, приветствуя новый кадр ветврачей, отмечает, что первый выпуск Белорусского Государственного Ветинститута представляет собой великое достижения в истории Белоруссии. Та ветеринария, которая имеется у нас в деревне, далеко не соответствует в количественном отношении требованиям культурного крестьянского хозяйства.

Раньше многие наши крестьяне не знали даже, что такое ветеринарный врач и обращались за помощью к коновалам, которые калечили скот. Теперь же через ветеринарные районные лечебницы проходит колоссальное количество больного скота. Но и теперешняя сеть лечебных пунктов далеко не достаточна и не может охватить всех больных животных и потому новый кадр ветврачей принесет великую пользу. Хотя новым работникам придется встретиться с большими трудностями, но мы надеемся, что при нашей помощи, они их преодолеют.

Сегодня институт выпускает 75 врачей, на будущий год прибавится

еще новый кадр и ясно, что в конце концов мы справимся со всеми недочетами в нашей работе.

Да здравствует Белорусский Ветеринарный Институт и Коммунистическая партия—руководитель Советского хозяйства.

Доцент Черноголов: Дорогие товарищи, ветеринарные врачи 1-го выпуска Белор. Государств. Ветерин. Института позвольте и мне от имени старейших работников на ветеринарной ниве от души приветствовать вас с окончанием курса.

Сегодняшний день является для вас особенным днем, который может быть только раз в жизни, день, который наполняет ваши души чувством сознания и удовлетворения, что труды вашей учебы не пропали даром, а дали вам имя работника на ветеринарной ниве. Теперь пред вами жизнь, служба, со всеми ее тревожениями. Чтобы быть на высоте положения ветеринарного врача, чтобы высоко держать знамя научного работника—недостаточно быть только узким специалистом, нужно быть и общественником и, только при наличии этого, вы будете полезными и достойными сынами Союза.

Итак, дорогие товарищи, в добрый час, призываю вас на высоко-полезную работу, которой ждут от вас белор. соц. республика и весь Союз сов. соц. республик.

Секретарь парт'ячейки Бел. Гос. Вет. Института т. Еркович приветствует выпускников от имени парт'ячейки Ветинститута. Т. Еркович напоминает выпускникам о тех трудностях, которые приходилось им встречаться за время пребывания в Ветинституте. Трудности эти были ими преодолены с помощью парт'ячейки и Коммунистической партии.

Сегодня мы выпускаем наших товарищей, окончивших курс. Они должны нести полученные ими знания в деревню; они должны помнить, что кончили пролетарский ВУЗ и должны быть не только узкими специалистами, но и общественниками. Максимум энергии молодые врачи должны обратить на просвещение деревни. Ячейка Ветинститута много внимания уделяла учебному делу и вопросам общего развития студенчества и мы надеемся, что наши товарищи окончившие курс, успешно выполнят те задачи, которые возложил на них 15-й съезд партии.

Да здравствуют молодые ветеринарные врачи.

Да здравствует Коммунистическая партия.

Быв. проректор по учебной части проф. Шлитер: Четыре года тому назад мы вместе начали трудный путь. Много затруднений и препятствий пришлось преодолеть за это время; вам, которые первыми пробивали себе дорогу, приходилось особенно тяжело, но та атмосфера взаимного доверия, которая установилась с самого начала между преподавателями и студенчеством давала вам бодрость и энергию. Эта ваша энергия помогла и нам закончить трудный путь и дожидаться сегодняш-

него дня. Сейчас вы стоите на пороге новой эры вашей жизни, но не должны считать учебную работу оконченной—вы и дальше должны учиться с помощью тех методов, которые вам указал наш институт. Конечно многие из вас кончая институт испытывают некоторую неудовлетворенность, но каждый из вас знает, что мы сделали для вас все в пределах возможности.

Позвольте мне, как бывшему руководителю учебной частью института пожелать вам в вашей будущей работе той же энергии и бодрости, которая была у вас во время пребывания в институте.

Да здравствует 1-й выпуск бел. ветер. врачей, да здравствует Советская власть с помощью которой мы могли осуществить дело создания Белорусского Ветеринарного Института.

Тов. Качанов от имени ВЛКСМ Ветинститута приветствует товарищей ветер. врачей 1-го выпуска. Комсомольская ячейка Ветинститута может гордиться первым выпуском, т. к. среди окончивших курс имеется много комсомольцев.

Всем известно, какие трудности выпали на долю этой первой ячейки тем более, что в начале институт не имел своей парт'ячейки.

К сожалению, не всем комсомольцам удалось удачно связать работу в ячейке с академической работой, но это беда не такая уж большая.

Ячейка надеется, что ее члены и после окончания института будут организаторами и зачинщиками той работы, которую они выполняли в институте. Надо помнить, что среди нашей деревенской молодежи, комсомольская работа развита слабо и надо помочь шире развернуть эту работу.

Да здравствуют молодежь ветер. врачи!

Да здравствует Октябрьская революция, давшая Белоруссии своих ветеринарных врачей!

Проф. Макаревский: Дорогие товарищи, вчерашние ученики, сегодняшние молодые коллеги по общей работе!

Приветствую вас от имени Секции научных работников. С сегодняшнего дня вы приступаете к большой работе; большинству из вас предстоит быть научными работникам в деревне и там вам придется проявить всю остроту научной мысли во всех областях служебной и общественной жизни. Помните, что ко всем явлениям вы должны подходить с критическим и научным взглядом специалиста. С сегодняшнего дня на вас возлагается ответственная задача делать великое дело на благо народа.

От себя лично скажу, что я шел тем же путем, что и вы; я знаю, как трудно находить выходы в некоторых случаях; не надо только падать духом. Помните, что вы окружены друзьями; мы все спаяны общим коллективом специалистов ветер. дела.

Я прожил с вами три года; я помню вас с самого начала, помню

те величайшие усилия, которые вам приходилось делать, чтобы воспринимать знания и что важнее всего, выработать научное мышление. И я твердо уверен, что большинство из вас выходит из института с определенным научным мировоззрением. Если и были какие нибудь недостатки в вашей работе, то они не могут иметь особого значения, при наличии научного мышления.

С особенным волнением и тревогой я относился к последним вашим испытаниям—государственным экзаменам, но вы достойно прошли этот путь. Некоторые ваши ответы по вопросам краеведения даже учили меня старика. Каждая малая ячейка имеет свои интимные законы жизни. Будьте хорошими товарищами, общественниками-работниками и помните, что в трудную минуту вы всегда найдете поддержку. Я как то раз подсчитал, какое место занимает ваша ячейка в 75 чел. в общей массе ветработников союза: в 1916 г. всех ветврачей в России насчитывалось около 6000 чел. Теперь в нашем союзе их приблизительно 7.500 чел. и таким образом ваша ячейка составляет 1 проц. всей дружной семьи. В такой большой семье есть на кого опереться!

И так желаю вам всего хорошего в том трудном жизненном пути, по которому вы пойдете.

Віцебск, Вятінстытуту.

Вітаю ад імя Белар. Дзярж. Мікробіолёг. Інстытуту першы выпуск ветэрынарных дактароў Беларусі.

Праф. Э л ь б е р т.

Председатель заседания т. Алонов об'являет поступившие предложение пригласить в президиум Военного Руководителя Ветер. Института тов. Сафонова. Предложение принимается и тов. Сафонов приглашается в президиум.

Доцент Бжозе, приветствуя молодых ветер. врачей, отмечает крупное значение факта выпуска кадра специалистов ветеринарного дела.

Тов. Бжозе указывает на ту разницу, которая существует между ветеринарным врачом до революционного периода и Советским ветеринарным врачом: раньше ветеринарный врач не занимал надлежащего места в среде научных работников; он считался изолированным, нисшим научным работником. Причина такого взгляда кроется в общих свойствах капиталистического способа производства: капиталист смотрел на деревню лишь с точки зрения тех выгод, которые от нее можно получить, не считаясь с интересами крестьянства. Поэтому зоотехник, агроном и ветврач не могли занимать соответствующего им места.

Теперь этого, конечно, не может быть. В настоящее время сельское хозяйство реконструируется на социалистический лад, ставится задача

технической революции в деревне и все это выдвигает ветврачей и агрономов на первое место.

Другая разница между ветеринарными врачами дореволюционного и после Октябрьского периода: прежний ветеринарный врач являлся только специалистом своего дела, но не организатором и не инициатором производства.

Теперь мы ставим вопрос о выдвижении своих собственных Советских специалистов, которые будут организаторами и инициаторами производства в социалистическом хозяйстве. Сейчас у нас переходный период, период перелома и реконструкции народного хозяйства. Сейчас наша интеллигенция должна будет сказать свое слово и выбирать между двумя системами: капиталистической и социалистической.

Еще Ленин в свое время указывал на то, что старая интеллигенция долго не сможет идти в ногу с пролетариатом. У нас среди рабочих много хороших бойцов, но нам нужны и специалисты. Поэтому мы заключили договор со старой интеллигенцией: „вы будете работать для нас в период восстановления, а мы будем вам платить“.

Теперь же выпуск наших собственных, красных спецов безусловно пойдет вместе с пролетариатом. Задача наших специалистов в том, чтобы быть организаторами и инициаторами в производстве; они должны принимать активное участие во всех областях общественной и политической жизни. Наши спецы должны быть инициаторами научного мышления и марксистского мировоззрения во всех отраслях науки: и в медицине и в естественных науках; вообще они должны применять диалектические и материалистические методы.

Ваша работа должна быть не ремеслом, а наукой и вам надо подходить к ней с марксистской точки зрения.

Да здравствует 1-й выпуск белорусских ветеринарных специалистов, да здравствует Коммунистическая партия—организатор социалистического хозяйства.

Профессор Вышелесский: молодые товарищи и соратники по ветеринарной работе! Позвольте приветствовать вас с получением высокого звания ветеринарного врача.

Я уверен, что это высокое звание вы понесете с честью. Государственные экзамены выявили ваши достаточные знания и вы смело и уверенно можете идти на ожидающую вас работу. От имени Ветеринарного Бактериологического Института, как учреждения ведущего борьбу с эпизоотиями, я призываю вас к совместной работе. Я уверен, товарищи, что вы будете обращаться к нам за советом, будете представлять нам материалы для исследовательской работы. Пусть каждый из вас на своем участке заведет географическую карту и на ней отмечает данные о болезнях и эпидемиях.

Ведите подробную статистику болезней, чтобы накапливать материал для научно-исследов. работы—это принесет всем нам громадную пользу. Наша связь с вами не кончена и в этом залог нашего общего успеха.

Желаю вам успеха в работе на пользу дорогой Белоруссии.

Тов. Забуронов: От имени профкома Ветинститута приветствую 1-й выпуск Белорусских ветеринарных врачей. Те трудности, которые приходилось вам преодолевать во время учебы, встречались и в работе нашей студенческой профорганизации. С этими трудностями профкому удалось справиться при помощи тех товарищей, которых мы сейчас выпускаем из института. Это даст нам основания надеяться, что наши выпускники в своей будущей деятельности поведут профессиональную работу, навык к которой они получили за время пребывания в институте.

Профком уверен, что вы будете не только узкими специалистами, но и культурными работниками. Да здравствуют красные ветеринарные врачи, да здравствует профинтерн

Віцебск, Ветінстытуту.

Вітаю першым выпускам пасьпяховасьцяў культурна гаспадарчым будаўніцтве.

Быўшы прарэктар Медзінэк.

Инспектор Ветеринарного НКЗ Белоруссии, т. Серпов: От имени Наркомзема приветствую новых ветеринарных врачей и приглашаю всех на работу в Белоруссии. Основной задачей НКЗ в данный момент является реконструкция сельского хозяйства и увеличение товарности.

Без ветеринарии эти задачи не могут быть осуществлены. Сейчас мы имеем громадный процент падежа скота в связи с недостатком ветеринарной помощи, из-за отсутствия достаточного количества квалифицированных ветеринарных работников. Поэтому выпуск нового кадра ветеринарных врачей имеет для нас громадное значение.

Сейчас вы переходите из Ветеринарного Института в Наркомзем и я хочу сказать несколько слов о той работе, которую вам придется выполнять: прежде всего вы должны быть хорошими техническими специалистами и вместе с тем, как представители Советской интеллигенции, должны принимать участие в общей культурной работе. В настоящее время можно строить ветеринарное дело только совместно с трудовым народом: если не будет связи с советской общественностью—не будет и хорошей работы; это каждый ветеринарный врач испытал на себе. Одной специальности, как-бы хороша она не была—недостаточно. Вы должны вовлечь массы в свою работу и она будет вам помогать.

В заключение я хочу остановиться на тех трудностях, которые вам пришлось преодолеть за время пребывания в институте: у вас не было

достаточно оборудованных клиник и вообще вся ваша работа протекала в трудных материальных условиях. Вот поэтому Наркомзем особенно ценит этот выпуск, как проявивший особую энергию и Наркомзем уверен, что вы преодолеете и те трудности, которые встретятся в вашей будущей работе. Пусть сегодняшний день останется в памяти всех ветеринарных врачей, как момент исключительного значения.

Ветер. врач Герман. От имени группы выпускников приветствую Комитет партии и профорганизации, под руководством которых мы воспитывались приветствую педагогический персонал Ветеринарного Института, приветствую и военные организации, научившие нас оборонять достижения Октябрьской революции,

Товарищи: Великие задачи вы на нас возлагаете, но мы вас можем заверить, что не отступим перед этими задачами. Ведь мы воспитывались не только в течение тех 4-х лет, которые провели в Институте: мы всю нашу жизнь работали в крестьянском хозяйстве и пришли сюда только благодаря Октябрьской революции. Многим мы обязаны и неустанной, напряженной работе преподавательского персонала нашего Института, в особенности проф. Шлитера, а главное ректора т. Алонова. Мы должны сейчас также вспомнить труды проф. Николая Викторовича Прозорова, который погиб на славном посту. Предлагаю почтить память его вставанием (присутствующие встают; оркестр играет похоронный марш). Нам пришлось положить тоже не мало усилий с пилой в руках, с топором на постройках, выгружая дрова и уголь, мы достигли того, что видим сегодня.

Сейчас нас 75 человек. Всего же в начале нас было 120. Некоторые не смогли выдержать трудность работы и отпали от нас. 5 человек отошли в иной мир. Предлагаю почтить их память вставанием (присутствующие встают, оркестр играет похоронный марш).

Итак, мы заверяем, что наша группа пойдет рука об руку с Комитетом партии и пролетариатом — за это ручается весь наш социальный склад и те труды, которые мы преодолели.

Да здравствует Комитет партии, Профинтерн и молодые ветеринарные врачи.

Председатель Алонов объявляет заседание, посвященное первому выпуску ветеринарных врачей Б. В. И. закрытым.

Віцебск, Вэцінстытуту.

Нажал не магу прыняць удзел у сённяшняй вялікай урачыстасьці нашага інстытуту першага выпуску выражаю вялікую удзячнасьць Савецкаму ураду і маім вучыццям даўшым мне магчымасьць атрымаць неабходныя веды прыстасаваньні іх на справу разьвіваючайся сацыялістычнай грамады заявляю што атрыманая годнасьць чырвонага вэдоктара будзе мной часна апраўдана.

Выпускнік Кушлейка.

Сьпіс

выпушчаных ветэрынарных дантароў Беларускага Дзяржаўнага
Вэтэрынарнага Інстытуту у настрычніку 1928 г.

1. Бураў М. А.	39. Ласкевіч У. К.
2. Уласенак М. С.	40. Мурашкін Е. С.
3. Верамейчык С. С.	41. Мізон Р. М.
4. Вераб'ёў М. М.	42. Мельнікаў М. Я.
5. Вечар-Шчарбовіч Я. А.	43. Міхнюк С. П.
6. Вечар-Шчарбовіч Я. Ал.	44. Моўчан М. С.
7. Готгільф Н. Б.	45. Мурач І. І.
8. Глейбэрзон А. А.	46. Нікалайчык І. Ф.
9. Герасімовіч П. П.	47. Нясыюк І. Ф.
10. Герман М. В.	48. Арлоў Л. І.
11. Гаянкоў П. І.	49. Арлоў Р. Ф.
12. Гурскі К. В.	50. Посьнікаў У. А.
13. Доўнар-Запольскі У. Я.	51. Пінчук П. П.
14. Дземьяшкewіч В. Е.	52. Сянкевіч А. К.
15. Давідовіч К. М.	53. Саматыя М. А.
16. Дзядкова К. С.	54. Сенін С. Р.
17. Ермачкоў Б. Л.	55. Стэльмах А. А.
18. Езавітаў Б. Б.	56. Старынскі В. С.
19. Ждановіч-Гурыновіч У. І.	57. Стож М. Е.
20. Жаўрыд А. М.	58. Трапашка Л. С.
21. Захарчанка М. К.	59. Трыч Я. К.
22. Зянькоў Ц. Ф.	60. Турык П. А.
23. Колычэў В. В.	61. Тарабукіна В. Ю.
24. Кандыбовіч М. А.	62. Філімоненка Я. С.
25. Кухараў Я. Л.	63. Філянкоў П. І.
26. (Кузьмін) Усьпенскі А. А.	64. Хайтліна Х. М.
27. Кузьняцова Р. Л.	65. Хлябцэвіч У. І.
28. Крок Б. Э.	66. Хоміч В. К.
29. Кушлейка К. М.	67. Хруцкі Е. Ц.
30. Каршакоў А. У.	68. Церашкоў Д. В.
31. Курловіч А. І.	69. Церахаў Ц. Ф.
32. Калатоўкін Я. Ф.	70. Цытовіч Б. Ф.
33. Карпенка І. І.	71. Чадовіч І. П.
34. Казлоўскі П. І.	72. Чарнавушка Д. М.
35. Літвінаў П. Н.	73. Чыж А. П.
36. Ляпнёва М. А.	74. Шалыт Л. Т.
37. Лукашова В. А.	75. Шэракоў Е. С.
38. Лаўрэнаў С. С.	

Рэдакцыйная камісія: т. т. **Алонаў, Авербург, Бжозе і Ерковіч.**

132

Цена 1 руб.

29

